

BAĞI

HABER-YORUM-AKSİYON

AYLIK GAZETE — 150 KURUŞ

Dönem: 2 Sayı: 9 Ocak 1976

Eğitimde fırsat ve imkân eşitliği, demokrasinin temeli. Bakanlık hepsine birden «Lise dengi okullar» diyor. San'at okulu mezunu, Mühendislik Akademisi'ne girer, Teknik Üniversite'ye giremez. Ticaret Lisesi mezunu İktisadî ve Ticarî İlimler Akademisi'ne girer. İktisat ve İşletme Fakültesi'ne giremez. Öğretmen Lisesi mezunu, Eğitim Enstitüsü'ne, İmam Hatip Lisesi mezunu, Yüksek İslâm Enstitüsü'ne girer, Akademî ve üniversiteye giremez. Kolej mezunu istediği okula girme hakkına sahipken. Eğitimde fırsat ve imkân eşitliği sağlayacak, millî eğitim politikası...

Birleşmiş Milletler'de yalnız bırakıldık. Sebepler arasında, batılılaşmaya çalışmamız ilk sırada gösterilemez mi? Kıbrıs, kara çüppeli papazın elinde inlerken, yıllarca «Yurtta Sulh, Cihanda Sulh». Ve şehid kanları kurumadan «Batıya jest yapmak için taviz vermeliyiz, biraz geri çekilmeliyiz» diyen ağızları kapatacak, Batı Trakya meselesine neşter vuracak, haysiyetli hariciye politikası...

Nerede bir üniversite ve önünde bir meydan varsa, yarış polis yarışı talebe. Jandarma sınırda kaçakçı kovalarken, şehrin her köşesinde «Pallmall» bayileri. Sürdürülen ve hâlâ sürdürülen yakma, yıkma soruşturmaları. Tetik çekene dur, düşünene konuş diyebilecek ve intiyazsız dahiliye politikası...

Köy kahvelerinin duvarları «Nüfus planlaması», «Doğum kontrolü» afişleriyle dolu. Şehirli zaten mecbur bırakılmış ancak kendini doyurabilmeye. İktisadî ağızla konuşturulan, tıbbî müdahale emri verilen, siyasî gayeli, milleti yok etme politikasına dur diyecek, millî sıhhat politikası...

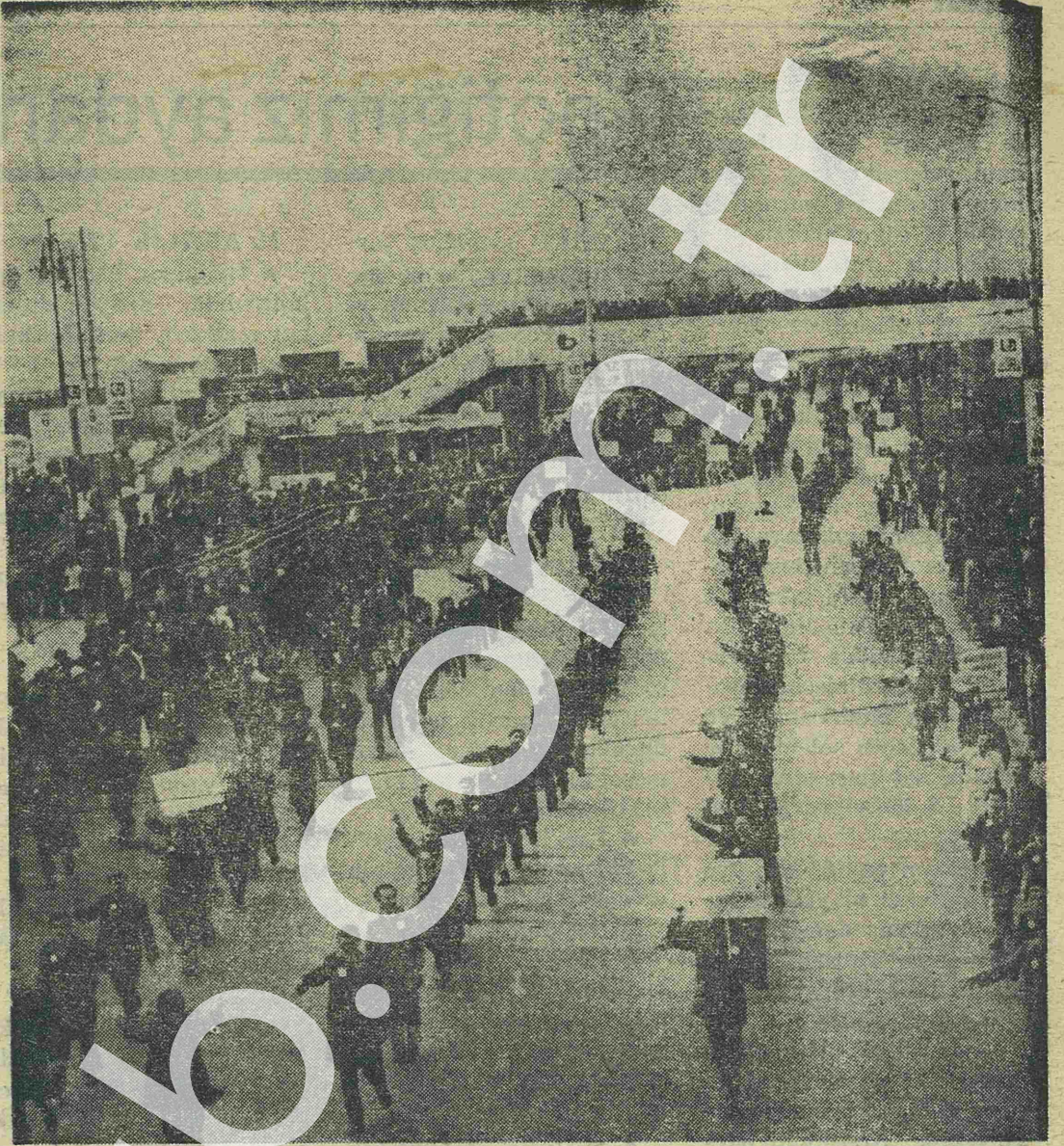
İthalât «Biz onlardan uçak, otomobil, petrol, yağ, un, kalem alıyoruz, onlar bize silah, sigara, moda, içki satıyor.» İhracat «kuru üzümde artış var. Altyüz bininci işçiyi gönderdik. Makina yağın zeytin yağı diye...» Vergi alamamak için, yatırmıyacak, yaktırmıyacak, mobilya sattırmıyacak, namuslu ticaret politikası...

Mektep açan mapusane kapatır demişler. Mektep ve mapusanenin artış grafiği birbirine paralel, niçin? Marksizmi öven san'at yapıyor, faşizmi öven san'at yapıyor, soyunanlar san'at yapıyor; Kubbetinde tesbih çeken suçlu. Masomu suçludan, mazlumun zalimden ayıracak ve terazisini dengede tutacak, adaletli adalet politikası...

İlk turda elelenen sporcularımız alış-verişte. Tezgâhın arkasında viski şişeleri. Seksenbeş sporcu ve yüz seksenbeş idareci.. oyunlarından bir adet dokuzunculukla döndü. Fabrika sahalarını kat kat açan top sahaları ve «yüzelli binlik stad yapılmalıdır.» Şeref kürsülerine çıkamamayı uygulayan değil, millete millet olma şuru verecek, genç, dinç ve iradeli spor politikası...

Devlet bütçesindeki milyonlarla Hendel, Şopen, Mozart öğretilerek yetiştirilen harika çocuklar, Fransız olmayı tercih ediyor. Kütüphanelerimiz batı klâsiklerinin acemi tercümeleleriyle doluyken kim anlar İtî'yi, kime anlatsın Yunus'u, Sina'nı. Yeşilçam artistlerinin kolleksiyonculuğunu yapıran kültür değil, Hars'ımızı irfanımızı ve kim olduğumuzu öğretecek Türk - İstâm kültür politikası...

İSTİYORUZ.

ÜVEY EVLÂT DEĞİLİZ!

KAHROLSUN BÜROKRASI!

5 ARALIK 1975

★ Devlet brifingi yapıldı. Brifinge Cumhurbaşkanını, Genelkurmay başkanı, Bakanlar kurulu üyeleri ve diğer alakalı kuruluşların yetkilileri katılmıştır. 7 saat süren istişareler neticesinde anarşik olayların hariç teşkilâtlarca desteklenmesine karar verilmiş; kanunlar da gerekli tadillerin yapılması meselesi ele alınmıştır. Millet'in ve Vatanın bütünlüğünü yıkmaya matuf hareketlerin bertarafı ve bu hususta alınacak tedbirler görüşülmüştür.

★ İstanbul'da 2 öğrencinin öldürülmesini protesto için Erzincan'da yürüyüşe geçen solcular, bu esnada açtıkları sten ateşiyle 2 kişiyi yaralamışlardır.

★ Basın ve öğretim üyeleri öğrenci olaylarını kınamışlar ve demokrasiyi korumaya kararlı olduklarını ifade etmişlerdir.

6 ARALIK 1975

★ İsrail, B. Milletlerin Yahudi aleyhtarlığının kallesi olduğu gerekçesiyle Güvenlik Konseyini boykot etti. B.M. siyonizmin ırkçılık olduğunu yerinde bir karar ile kabul etmiştir.

★ İşçilerimizin yabancı bankalarda 1 milyar marklık tasarrufu olduğu ve bunun için gerekli tedbirlerin alınması istenmiştir.

7 ARALIK 1975

★ Başbakan anarşik olaylarla ilgili olarak alınacak tedbirleri görüşmek için Rektör ve akademi başkanları ile bir toplantı yaptı.

★ Denktaş «Kıbrıs konusunda taviz vermem istenirse derhal istifa ederim» dedi.

8 ARALIK 1975

★ 150 bin hacı ile Türkiye en fazla hacı gönderen ülke olmuştur.

★ Beyrut'taki çatışmalar bütün hızıyla devam ederken 48 saat içinde ölen 300 kişinin cesetleri sokaklarda sürünmektedir.

9 ARALIK 1975

★ Satış gümrüğünde, tutarı milyonları aşan eşyalar kaybolmuştur.

★ Ege Üniversitesinde derslere alınmalarını protesto için İzmir'den Ankara'ya yürüyen gençler, Ankara'ya vardılar. Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri tarafından kabul edilen gençler dert ve dileklerini anlatmışlardır.

10 ARALIK 1975

★ Lübnan ordusu müslümanlara karşı harekete geçti.

11 ARALIK 1975

★ 44. Turda da netice alınmayınca başkan seçimleri bayramdan sonraya bırakıldı.

Geçtiğimiz aydan haberler

★ TİİKP, sanıkları yarılantılandıkları mahkeme salonunda olay çıkarmış ve cezaevi arabasının camlarını kırılmışlardır.

12 ARALIK 1975

Orgeneral Sancar «Her yerdeki yıkıcı faaliyetleri dikkatle izliyoruz» demiştir.

17 ARALIK 1975

★ Dış meseleler elçilerle görüşüldü. Aktif bir dış politikanın yürütülmesi kararlaştırılan toplantıdan, ençok üzerinde durulan hususlar, Kıbrıs meselesi ve Türk-Yunan ilişkileridir.

★ İran'lı ve Türkistan'lı 130 hacı çıkan yangın neticesi şehid oldular.

18 ARALIK 1975

★ Millî Güvenlik Kurulu 10 saat süren toplantı neticesinde anarşiye karşı yeni kanun teklifleri hazırlanmasını tavsiye etmiştir.

★ Girit'te bağımsızlık için harekete geçen gizli bir örgüt Girit'in hiçbir zaman Yunan olmadığını iddia etmiştir.

19 ARALIK 1975

★ Bakanlar Kurulu toplantısında, ihtiyaç duyulan malların derhal ithali için karar alındı.

★ Beyrut'taki çatışmalar bütün şiddetiyle devam ediyor. Bilanço: 8 ayda 17 bin ölü, 3 bin kayıp, bin sakat 10 bin yaralı.

★ UNESCO siyonizmin ırkçılık olduğunu kabul etti.

20 ARALIK 1975

★ Harp sanayii çalışmalarının ilk neticesi olarak İtalyanlarla ortak helikopter yapımına başlanacağı ve Arifiye'de 100 tank yapılacağı Savunma Bakanlığında açıklandı.

★ TRT Genel Müdürlüğüne Şaban Karataş tayin edildi.

22 ARALIK 1975

★ OPEC'in Viyana'daki toplantısını basan gerillalar 11 ülkenin bakanını esir aldılar. Olay sırasında 3 kişi ölmüştür.

★ Paris TV'sinde Gulag adı verilen Rus esir kamplarının resimleri yayınlandı. Büyük bir tepki doğurdu.

ğuran resimlerin hakiki olduğu tesbit edildi.

23 ARALIK 1975

★ 54 günde 48 turdan sonra meclis başkanlığına tekrar Kemal Güven seçildi. İlk turdan beri aday olan Kemal Güven'in 48 tur sonra seçilmesinin esbab-ı müciyesi nedir. Kaybolan 54 günde kim ne kazanmıştır. Bazı davalar için mevzu bahis olan «zaman aşımı» mefhumu 54 gün içinde geçerli midir. Bu sorulara cevap verecek merci yok.

★ Aksaray geçidinde yangın çıkmış ve yangına müdahale edilememektedir.

25 ARALIK 1975

★ Aksaray yeraltı çarşısı yanmasına devam etmektedir. 80 milyona mal olan geçitte yangına karşı tertibatın bulunmadığını açıklayan çarşı esnafı belediyeyi suçlamıştır.

26 ARALIK 1975

★ Rusya Başbakanı Kosiğın, İskenderun demir-çelik tesislerinin açılışı için Türkiye'ye geldi.

★ Katircioğlu ve Gürün hanlarda çıkan yangınlar hızla büyümüş 6 han tamamen, 5 han da kısmen yanmıştır. Zarar 10 milyar civarındadır.

★ Seydişehir alimün-yum tesislerinde çıkan olayda 1 işçi öldü.

27 ARALIK 1975

★ Karataş'ın kararnameyi Danıştay kararının eksik olması yüzünden lade eden Cumhurbaşkanını, üniversiteler kanununun 52. maddesini yeniden düzenleyen ve M. E-

ğitim temel kanununun 25. maddesini değiştiren iki kanunu veto etti.

28 ARALIK 1975

★ Türkiye'nin en büyük demir-çelik fabrikası İskenderun'da Başbakan ve Rus Başbakanı tarafından hizmete açıldı.

★ Rusya'da devleti dolandıran 5 kişi idama mahkûm edildi.

29 ARALIK 1975

★ Üniversiteler arası kurul, olaylar önlenmezse öğretime ara verileceğini bildirmiş ve partilerin işbirliği yapmasını istemiştir. Kurul bildirisinde olayların öğrenci olayı vasfı taşımadığını bildirmiştir.

★ Birkaç gün önce kanunlarda yazmadığı için «referandum yapılamaz» kararının aynısı Danıştayca da verildi.

★ Denktaş «ikili federasyon kurulmazsa Türkiye ile birleşebiliriz» dedi.

1 OCAK 1976

★ Divriği'de çıkan çatışmada Belediye başkanı yaralandı. 12 kişi gözaltına alındı.

★ Bursa ağır ceza mahkemesi ile sorgu hakimliği dosyalarının bulunduğu dolap, meçhul kişilerce zorla açılmış. 500'e yakın dosyanın içindeki bazı belgeler alınmıştır.

2 OCAK 1976

★ Ruslar «Gulag»ların varlığını kabul etmişlerdir. Moskova'daki bir mecmuada kampların fotoğraf ve röportajları yayınlandı.

3 OCAK 1976

★ Millî Türk Talebe Birliği, meslek okulu mezunlarının üniversiteye alınmalarını protesto için yürüyüş yaptı

Genç Kardesim!..

Meslek okullarının üniversiteye girebilmesi mevzu Parlamentodan geçerek Cumhurbaşkanına sunulmuş ve usul yönünden veto edilmiştir.

Türk Yüksek Tahsil Gençliğinin tek kanunî temsilcisi olarak şunu belirtmek isteriz ki; meslek okullarına reva görülen bu muamele demokrasinin temel prensiplerine aykırıdır! Eğitimde fırsat eşitliği prensibi Anayasa'nın en mühim maddelerinden biri olduğu halde çignenme durumundadır. Birçok meselelerde Anayasa'ya aykırı düşmemek için gayret sarfedenler, bu konuda Anayasa'nın eşitlik prensibini hiçbir nazarı dikkate almazlar!

Meslek okulları olan; Ticaret ve İmam Hatip Lisesi, Öğretmen ve Sanat Okullarının müfredatları üniversite tahsilini birçok branşlarda yürütebilecek mahiyettedir. Bunun misalleri çokça görülebilmektedir.

Kolej mezunları üniversite girerken, meslek okullarının bu kararın dışında bırakılmasını keyfi bir icraat olarak kabul ediyoruz.

Yıllarca devlet kademelerini işgal eden bürokratik zihniyete artık dur demenin zamanı gelmiştir. Bu zihniyetin devamı, meslek okullarına karşı takımlan tavrında kendisini açıkça belli etmiştir. Şimdiye kadar «köyü millet'in efendisidir» sözleriyle uyutulan Anadolu'nun çilekeş halkı, evlatlarına okuma hakkı isteyince bürokrasinin kanlı dişleriyle karşılaşmaktadır. Meslek okullarının üniversiteye alınmaması sun'i olarak sınıf farkı meydana getirmekten başka bir şey değildir. Ekseriyetle fakir halk tabakaları na mensup gençlerin okuduğu meslek okullarına üniversite kapılarını kapamak, büyük halk kitlesinin menfaatlerine sırt çevirmektir.

Demokrasi keyfi icraatlarını değil, halkın ve onun müşterek menfaatlerinin yerine getirilmeye çalışıldığı rejimin adıdır. Hiçbir kanun kuvveti millet iradesinden üstün olamaz!..

Bu karar, Türk sosyal bünyesi bakımından menfi yönde gelişmelere sebep olabilecek inceliğe sahiptir. Verilen bu kararda ısrar edilmesi halinde meslek okullarında eğitimin aksamaması ve huzursuzlukların artması ihtimali vardır. Önümüzdeki günler, bu yanlış karara karşı halkımızın da infialine sebep olabilecektir. T.B.M. Meclisinin bu kararnamayı tekrar Cumhurbaşkanına sevk etmesi gerekmektedir.

Millî Türk Talebe Birliği, 95 teşkilâtıyla meslek okullarının üniversiteye girebilmesi davasını halkımızın da desteğiyle gerçekleştirmek azminindedir.

Rüştü ECEVİT
Millî Türk Talebe Birliği
Genel Başkanı

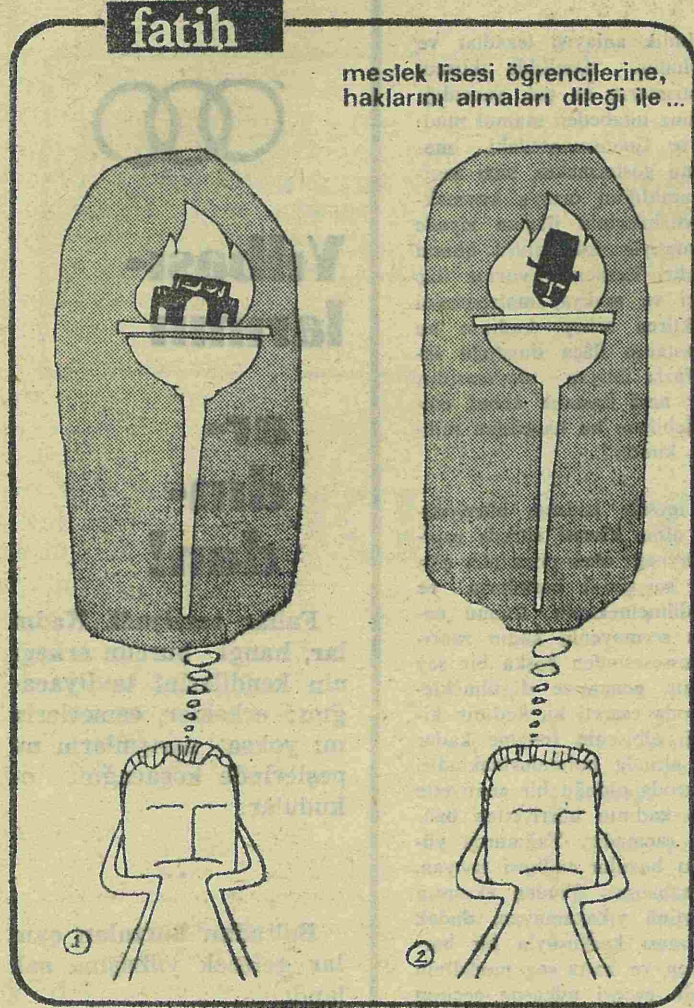
MILLİ TÜRK TALEBE BİRLİĞİ ANKARA BÖLGE TOPLANTISI YAPILDI

Ankara'ya yakın M.T.T.B. Teşkilât Başkanlarının katıldığı Bölge Toplantısı 25 Aralık 1975 Perşembe günü yapılmıştır. M. T.T.B. Ankara Teşkilâtı binasında saat 14 de başlayan toplantı gece 22 de sona ermiştir. M.T.T.B. Genel Başkanı Rüştü ECEVİT'in başkanlığında Genel Muhasip Ahmet SARIKAYA Ankara Teşkilâtı Başkanı Tefik ARSLAN, Konya Teşkilât Başkanı Yaşar BİLEN, ile Niğde, Kastamonu, Çankırı, Bolu, Yozgat, Çorum, Nevşehir, Gerede, Sincan, Altındağ ve Beypazarı Teşkilât Başkanları katılmışlardır. Toplantıda son talebe hareketleri ve geleceği ile Teşkilâtların yaptığı ve yapacakları faaliyetler görüşülmüştür. Toplantıya katılan Teşkilât Başkanları görüşlerini belirtmişlerdir.

24 Aralık Çarşamba günü de Ankara'daki Talebe Derneklerinin idare heyetleri ile bir toplantı yapılmıştır. Toplantıya O.D.T.Ü. Temel Bil. Tal. Der. A.Ü. Hukuk Fak. Tal. Dernekleri katılmışlardır. Toplantıda Talebe ve Üniversite problemleri talebe hareketleri üzerinde durulmuş ve değerlendirilmesi yapılmıştır. Genel Başkan Rüştü ECEVİT'in başkanlığında toplantıya Genel Muhasip Ahmet SARIKAYA da katılmıştır.

ERZURUM BÖLGE TOPLANTISI YAPILYOR

Ankara Bölge Toplantısından sonra 14 Ocak Çarşamba ve 15 Ocak Perşembe günleri Erzurum Teşkilât Binasında «Erzurum Bölge Toplantısı» yapılacaktır. 14 Ocak Çarşamba günü Erzurum'daki Talebe Derneklerinin idare heyetleri ile 15 Ocak Perşembe günü M.T.T.B. Erzurum Trabzon, Elâzığ, Erzincan, Rize, Gümüşhane, Ardeşen, Van, Erciş, Tatvan Teşkilât Başkanlarının katılacağı toplantı Genel Başkan Rüştü ECEVİT'in başkanlığında yapılacaktır.

Meslek Okulları Taksimden Beyazıt'a kadar yürüdü

3 Ocak'da Taksim'de toplanan meslek okulu talebesi gençler, haklarını almak ve seslerini duyurabilmek için düzenli kollar halinde Beyazıt meydanına kadar yürüdüler. Davasını efkâr-ı umûmiyeye intikal ettirmek isteyen gençlik, şu sloganları haykırıyordu: «Zafer Allah'a inananlarındır», «teğitimde fırsat eşitliği», «millî politikaya hasretiz», «tüvey evlât değiliz», «bürokrasiye hayır», «kah rolsun bürokrasi», «veto'ya hayır»...

Büyük gruplar halinde her meslek lisesi yürüyüşe iltihak etti. Bunlardan Ticaret Lisesi, Endüstri Meslek Liseleri, İmam - Hatip Liseleri sayılabilir. Düzenli kollar halinde Güneşsuyu, Dolmabahçe, Fındıklı, Karaköy, Eminönü, Cağaloğlu, Çemberlitaş ve Beyazıt. Yolda hiç bir hadise çıkmadı. Hadise çıkmasına imkân yoktu. Çünkü yürüten gençler memleket anaşsi getirmek için yürümüyorlardı. Tahsil seviyesini yükseltmek ve ülke kalkınmasında yararlı bir mevkiyi. «İlim Çin'de de olsa a-

rayını» denmişti. İnancında görev almak istiyorlarının icaplarını yerine getirmek isteyen bir talebe yüksek tahsil kapısı nasıl kapatılabilir? Bir sanat okulu talebesi yıllarca; tor na tezgâhı başında bilfiil çalışmıştır. Bu talebenin teknik üniversiteye girip, bilgi ve tecrübesini geliştirme, masa başı taktiği vermek yerine, tutumlu, tezgâh başında çalışan bir mühendis olması nasıl ne hakla engellenmelidir? Belirli bir dini tahsil gören İmam Hatip talebesinin tıp fakültesine, iktisat veya hukuk fakültesine girip inançlı doktor, iktisatçı veya avukat olması, bu vatan insanlarına hizmet etmesi neden engellenmektedir? Ticaret lisesi talebeleri için bu durum çok daha vahimdir! Matematik, işletme ve meslek derslerinin her tür-lüsünü temel bilgi olarak gören bir talebe iktisat fakültesine neden giremez?

ODTÜ ve Atatürk üniversiteleri, üniversite imtihanlarında yeterli puanı almak şartıyla; meslek okulu mezunu talebelere kapı

larını açıyorlar.

Bu üniversitelerin tutumları Anayasa'ya aykırı değil de; İstanbul, Ankara, Hacettepe, Ege üniversiteleri meslek lisesi mezunlarını kabul ederse Anayasa'ya aykırı mı olacak!

Uyutma taktikleri artık sökmeyecek. Haklı haklarını alamadıkları Yürüyüşler devam edecektir, haklar alınuncaya kadar! Yürüyüş Türkiye'nin tek resmi talebe teşekkülü olan MTTB başarılı bir şekilde organize etti. Beyazıt'ta toplanan gençlik, genel başkan Rüşti Ecevit'in aşağıdaki konuşmasından sonra dağıldı.

Basın bildirisi olarak dağıtılan, Genel Başkan Rüşti Ecevit'in konuşması ay-nen şöyledir:

Meslek okullarının üniversiteye girişine ilgili kanununun çıkarması milleti mize, bilhassa dar gelirli Anadolu halkımıza büyük bir haksızlık ve zulüm olmaktadır.

Sezsiz sedasız bu noktaya getirilen ve memleketimizin istikbali ile direkt alakası olan bu husus basın-yayın organlarında göçtirilmek istenmektedir. Birçok basın organlarından oğüne kadar müsbet bir sesin çıkmayışını yadırgamadık! Çünkü onlar çoğu zaman halkçılığın edebiyatını yapmaktan öteye gide-memişlerdir!

Millî menfaatler doğrultusunda haksızlığa karşı susmamayı bir vecibe bilen Millî Türk Talebe Birliği olarak, bürokratik güçlerin bu oyunuyla sonuna kadar mücadeleye kararlıyız. Bunun içindir ki, Anadolu'da da devam edecek olan «ihtar» hareketlerinin il-kini İstanbul'da bugün yapıyoruz. Bu yürüyüşlerin devamı 10 Ocak Cumartesi günü Anadolu'da 20 vilyette yapılacaktır.

Bu vilayetler şunlardır: Ankara, Sakarya, Erzurum, İzmir, Trabzon, Elazığ, Konya, Adana, Diyarbakır, Bursa, Malatya, Edirne, Balıkesir, Urfa, K. Maraş, Tokat, Sivas, Kayseri, Kastamonu. Yürüyüşler bütün vilayetlerde, 10 Ocak'ta yapılacaktır.

Dert milletimizin derdidir. Orta tahsil talebesinin derdidir. Meslek okullarının (Ticaret, İmam - Hatip liseleri, Sanat ve Öğretmen Okulları) üniversiteye girme hakkı tanınmıncaya kadar yurt sathındaki 95 teşkilâtımızla halkımızın da desteğiyle mücadele devam edecektir.

Bu kanunun çıkarması halinde mevcut huzursuzluklara bir yenisi fakat en ağır eklenecek, bunun mesulü de meseleyi bu noktaya getirenler olacaktır. Herkes mesuliyetini müdrük olmalıdır!

Dileğimiz, teklifin meclislerden kısa zamanda geçerek Cumhurbaşkanına sunulması ve kanunlaşmasıdır.

HAK HAKLININ MALİ-DİR...

Rüşti ECEVİT
M.T.T.B.
Genel Başkanı

Buyollar yürünecek

Bu yollar
Kınalı yollar
Bu yollar
Toplu yollar
Kurşunlu yollar
Bu yollar
Yürünecek
Bu yollar
Tek çizgi
Birkaç çiçek
Bir ton kurşun
Bin tüfek
Bu yollar
Yürünecek
Bu yollar
Toplu yollar
Kurşunlu yollar
Bu yollar
Yürünecek

Köpekçi ve köpekleri

«İt ürmeynen deniz bulanmaz»

Köpekçiii!!!
Varsın ürsün köpeklerin
«İt ürür kervan yürür»
Köpekçiii!!!

Varsın ürsün köpeklerin
«İte dalanma çalı»
dolan»

Çalı dolanmıyacağım
Ve ite dalanmıyacağım;
Köpekçiii!!!

Varsın ürsün köpeklerin
ANT

Şekvamız var düzenden

Abdullah Ümmet

KTUALİTE ile realite arasında, dedelerimizin ve nelerimizin ağzında en güzel, en tatlı, en ince ifadesini bulan bir deyimle «kıldan ince, kılıçtan keskin» bir köprü vardır. Bu köprü'nün altından bugün, korkunç bir kezzap ırmağı gibi, kirlî ve karanlık olaylar akmaktadır.

Aktualiteden realiteye geçmek isteyenler, bu «kıldan ince, kılıçtan keskin» köprü üzerinde, sırat-ı mustakim kavaidi içinde sendelemen yürümek ve kendilerini vahyin tereddüt kabul etmez kanunlarıyla dengede tutmak mecburiyeti içindedirler. Bir trenin raydan çıkmaması, bir gezegenin yörüngeden sapmaması nasıl bir elzemiyetse, bir insan ve bir toplumun da bu ruh ve muhtevaya göre hareket etmesi, aynı ölçüde ve daha mühim bir mecburiyettir.

Bu ülke, bu köprü bizim ama, Halicî'nin kirlenmiş sularını andıran bu olaylar bizim değildir. Köprü'nün altından öylesine olaylar aktığı, insan, hangisinin yorumunu yapacağını, hangisine öncelik tanıyacağını bilemiyor.

Hiç kimseyi «biz» olmaya zorlayamayız. Herkes «biz» değildir, herkes «biz» olamaz.

Böyle bir güçlük içinde, bize en giran geleninden, en umursamazına kadar, yüreklerimizi cıvız eden, ruhlarımızı zırtan olaylar karşısında bile, koyun gibi ağlayan, kuzu gibi meleyen, onlar değil, bizleriz.

LİMİZ kalkmaaz, kolumuz kalkmaz. Tüfeğimiz yok, patlamaz. Eşkiya değiliz, kundakçılık yapmıyoruz. Adam öldürmedik, banka soymadık. Devletin temelinde dinamitler koymadık. Mehmet öldü, ağladık. Ahmet öldü, sızladık.

Bütün bunlara rağmen, biz çözüm beklerken, bize, «sağ ve sol birbirine tahammül etmelidir.» buyuruldu.

Hangi yönden geldiği ve hangi mihrakattan idare edildiği Devletçe kesin olarak bilinen hadiseler karşısında, suçluyla suçsuzu, masumla mazlumu aynı paralelde addetmek anlamına gelen bu tavrı, Milletimiz için içten içe incitmiştir. Millet, yapanla yıkanın, uzlaştıranla karıştıranın, yatıştırana vuruşturmanın tefrikini istemektedir. Biz dahi Milletimizle birlikte bunu istemekte, bunu arzu etmekteyiz.

Bu nasıl bir tahammül tavsiyesidir ki, biz zaten, bey nelmil solun Türkiye'deki resmi ve gayr-ı resmi mümes-silleri tarafından kurularak idare edilen anaşsi ve tahrip robotlarının kırılan, unufak edilen sabir taşlarımız üzerinde, (sabra ve tahammüle) tákâtimiz kalmadığı ve olaylar tahammül duygularımızı çoktaaan aşığı halde, tahammül ediyor ve bir cinnet nöbeti tutar gibi, sessiz ve hareketsiz, bekleyip durmaktan başka bir şey yapmıyoruz ki.

Neye, niçin, nasıl ve daha nasıl tahammül etmeliyiz? Kulağı olan ve kulaklarıyla değil kalbiyle duyan herkese sesleniyoruz.

Anarşiye göz yumuluyor!
Anarşiye yüz veriliyor!
Anarşi kayırılıyor!
Anarşi, çaldığı minârelerin kılıfları için aldığı yüzlerin astarlarını da istiyor!
Soruyoruz:
Verecek misiniz?

Hasan Güneş

Kadınlar yılıni ugurlar ken

Özkan Göksal

Beynelmilel çapta kabul edilen ve kutlanan kadınlar yılını geride bıraktık. Böyle bir yılın dünya kadınına kazandırdığı veya kaybettiği nelerdir? Yılın kabul edilmesinin temel sebebi nedir ve bu sebebe ne ölçüde yaklaşmıştır bilinemez. Ama muâsır kadın hak ve hürriyetleri anlayışının pratik hayatımızdaki tezahürleri üzerinde biraz durmağa değer.

Bütün dünyanın sakız gibi çiğnediği, «kadın hakları» sözüyle ifade edilen mefhum, şayet kadının gün kullandığı haklar ise cemiyetin iflâsı yakındır. Kadının maddî üretimde vasıta olarak kullanıldığı, üretimi hızlandıran, körükleyen bir unsur olarak kabul edildiği bir cemiyetin iflâhı düşünülmez. Günümüzde, kadının vasfının özünde sahip olduğu kıymetler sermaye edinilerek yatırımlar yapılmakta

ve maddî menfaat teminine çalışılmaktadır. Sosyologlar, pedagoglar, çocukların sağlam ve istikrarlı bir ruhl karaktere sahip olabilmeleri için, küçük yaşlarda anne şefkat ve alakasına muhtaç olduklarını söyleyedursun. Günümüz annesi, filân dairede muhasebe defterini doldurmakta, bilmem nerede teşrifatçılık yapmakta ve daha ne tür işlerin peşinde koşmaktadır. Burada hemen şunu belirtelim ki, bahis mevzuu yaptığımız kadın, ihtiyaç sebebiyle mutlak nizamın ölçüleri içerisinde çalışan ve ekme parası kazanmak için uğraşan kadın değildir. Zaten bu tip bir kadın muâsır kadınlık anlayışında yobazlıkla taltif (!) edilir. Bizim bahis mevzuu yaptığımız, çalıştığı yerden aldığı parayı makyaj masrafına yetiremeyen, dolayısıyla bir ailenin geçim kaynağı olabilecek kapasitede bir iş

yerinin imkânını lüks ve israfı kanalizasyon, israfı körükleyen ve işsizliğe yol açan kadındır.

Muâsır kadınlık anlayışı tezadlar ve istismarlarla doludur. Özellikle iktisadi hayatımız bu istismarın en çok yansıdığı bir sahadır. Kadına hitabeden mamul maddelerin üretim ve finansmanındaki metodlar bu durumu göstermekte, bazı zaafaların nasıl kullanıldığını ortaya koymaktadır. Eczane vitrinlerinin ilâhtan ziyade makyaj malzemesiyle dolu oluşu bunun ufak bir misalidir. Eczacının vitrine ilâç yerine parfümeri ve makyaj malzemesini koymasını gerektiren sebep, kadının bu malzemelere, hastanın ilâca duyduğu ihtiyaçtan daha fazla ihtiyaç duymasıdır. Peki bu da bir nevi hastalık kabul edilemez mi?.. Edilebilirse bu hastalığın mikropalarını serpen kimdir?..

Diğer bir mesele kadının hürriyetidir. Bugün hür olma kisvesi altında mutlak hürriyetin kaynağı olan prensipler çiğnenmekte, fakat sosyolojik baskıların ve esaretin sözü edilmemektedir. Bunun neticesi olarak da sermayenin kadın zaafının istismar müessesesinden başka bir şey olmayan modanın pençesine düşülmektedir. Öyle bir moda esareti ki, kadının kilosundan, giydiği çibisenin rengine kadar herşeyi kontrol altında bulundurmaktadır. Kısa giymenin moda olduğu bir cemiyette uzun giymeyen kadının hürriyetten bahsetmesi oldukça sağlamdır. Yağmurda yürürken makyajım bozulur endişesi taşıyan, aynı endişeyle sabahın 8'inden akşamın 8'ine kadar yüzünü yıkayamayan, dudak boyasının bozulması korkusuyla bir bardak çay içmeyen ve hatta saç modelinin bozulmaması için geceyi uykusuz geçiren bir kadının hürriyetten bahsetmesi düşünülebilir mi?.. Bu kadar basit ve her yönüyle verimsiz ve de meşruyetten uzak sebeplerden dolayı, kendini bu sosyolojik bağlarla bağlayan ve her an «başkası ne der» düşüncesinin esaretinde olan kadın... Ve hürriyet...

Cemiyetimizde kadın yaratılış gayesinden saptırılmakta, başka sahalara kanalizasyon edilmektedir. Hatta bazen fitratının temel unsurlarına, isyan ettirilmektedir. Beyaz tırnağını kırmızıya boyayan kadının, tırnak kırmızı yaratılışta beyaza boyaması düşünülemez miydi? Peki bu asıldan ve fitri yapıdan kaçış neden? Niçin sunî müdahalelerle fizyolojisini değiştirmek istiyor kadın?.. Ve bu isteğin ihtiyarı değil, mecburi oluşu neye bağlıdır? Elbette cemiyetin yapısına bağlıdır. Cemiyet öyle bir kadınlık anlayışına sahiptir ki, bu anlayışın mensupları artık Yavuz'lara, Fatih'lere anne olmanın haysiyet ve şerefini, ulviyet ve kutsiyetini rafa kaldırmışlar, muhteris erkeklerin ihtiras firenleri ve tatin vasıtaları olmayı kabullenmişlerdir. Kiyafet olarak ya ahlâksızlıklarıyla beraber, dizlerini bir karış aşan mini eteği seçmişler veya iki hacimlik vücutlarını pantolon adını verdikleri bir hacimlik kılıfa koyarak, vücutlarını kılıf içinde teşhir etmeyi tercih etmişlerdir. Şirin görünme ip-tifâsı içinde lüks ve israf problemini ve dengesizliğini ortaya koymuşlardır. Kadın artık bir büyük kıymet olduğunu unutmuş, bu büyüklüğün vaadlerinden vazgeçmiş, insanlığın annesi olmak yerine ihtirash ve ihtişam düşkünü kimselere vitrin malzemesi olmayı tercih etmiştir. Bu haliyle herhangi bir malın satışını kolaylaştıran unsurlardan biri olmuştur.

Muâsır insanımız medenilik kisvesi altında İslâm'ın kadın anlayışına şiddetle çatmaktadır. Aslında bu tip kimseler İslâm'ı bilmedikleri halde İslâm'ın kritiğini yapmakla ihtisasa saygısızlığın en alâsını yapmakta ve medenî değil mâdenî kafalı olduklarını ortaya koymaktadırlar. İslâm'ın bazı şartlara bağlı olarak verdiği dört evlilik müadesini çağ dışı ilân etmekte, ama kendilerinin gayri meşru evlilik sayısı dördün altına düşmemektedir. Bunu da yetkili (!) ağızlarından poligami-nin zarurî olduğunu söyleyerek meşruluğunu empoze etmeğe çalışmaktadırlar.

İslâm her meselede olduğu gibi kadın hak ve hürriyetlerinin tayininde de lokesizdir, kadının en büyük müdafidir. Öncelikle İslâm, kadına lâyık olduğu değeri veren, cemiyetteki istismarlarını önleyen yegâne nizamdır. Fitratında getirdiği annelik duygu ve hassasiyetine saygılı ve bunu sağlam bir neslin devamı için zarurî gören bir nizamdır.

Yılbaşılarının

ar-dın-dan!

Fallar tazelendi. Kadınlar, hangi burcun erkeğini kendilerini tavlıyacağını; erkekler, esmerlerin mi yoksa sarışınların mı peşlerinde koşacağını okudular.

Baltadan kurtulan çamlar gelecek yılbaşına saklandı.

Eğlenceleri için, «gericilerin bulunmadığı bir gece» diyorlardı.

Noel babalarıyla kadeh tokuşturdular. Şaraba doyduklar.

Onlar içindi
TRT
Onlar içindi
Basım.

Basacağız elbette
Nasırlı ayaklarımızla
Basacağız elbette.
Batı kokan kafalarına

Millî Gençlik

10. SAYI ÇIKTI.

İsteyiniz

Kılıçlaşan Kalemler

SEBİL

BAYİLERDE

ARAYINIZ

Lütfen
Biraz düşünür müsünüz

1975 kadınlar yılımın, Kasım ayının
23'ünün Cumhuriyetinde yayımlanan
ilâdır.

EDİRNE SULH HUKUK MAHKEMESİ
TEREKE HÂKİMLİĞİNDEN
İ L Â N

DOSYA NO: 1975/16

Edirne'de Belediye ve Vilâyetçe ruhsatlı 9 odadan müteşekkil ve halihazırda içinde bir No. lu evde 5 bayan, 2 No. lu evde 6 bayan çalışan elektrigi ve suyu mevcut günlük kazancı bir No. lu evde halihazırda 5 bayan çalıştığından 1500 lira evin oda durumu itibarıyla her gün normal olarak sekiz bayan çalışma kapasitesi olduğundan sekiz bayan temin edildiğinde günlük kazancı 2400 lira civarında iki No. lu evde halihazırda altı bayan çalıştığı yine bu bayanlara göre günlük geliri 1800 lira sekiz bayan temin edildiği takdirde günlük geliri 2400 liraya ulaşan iki adet genel ev açık arttırma suretiyle 11.12.1975 günü saat 10.00'da Edirne Adliye salonunda kiraya verilecektir.

Taliplilerin ve daha fazla bilgi almak isteyenlerin mahkememizin 1975/16 sayılı dosyasına müracaatları usulen ilân olunur. 20.11.1975 (Basın: 9458-9255)

PAKİSTAN MİLLİ ŞAİRİ MUHAMMED İKBAL, HİND MÜSLÜMANLARINA ÖNDERLİK EDEREK, PAKİSTAN DEVLETİNİN KURULUŞU İÇİN ÇALIŞMIŞTIR. AKİF BİZDE NE İSE PAKİSTAN İÇİN İKBAL ODUR. AKİF MERHUMU ANARKEN, İKBAL'I HATIRLAMAMAK OLMAZ. AKİF VE İKBAL İKİ AYRI ÜLKEDE, MÜSLÜMANLARI UYANDIRMAK İÇİN ÇALIŞAN İKİ MİLLİ ŞAİR. AKİF VE İKBAL MERHUMLARI HAYIRLA YADEDERKEN...

İKBAL GİBİ

İnsan, insan olarak.
Kendini bilmek gerek.
İSLÂM'a sahip çıkıp,
Gayriyi silmek gerek.

Ay battı: gün doğuyor..
Ne zaman son bulacak?
Dinlemek ve inlemek:
Ayağa kalkmak gerek!.

Geçirmiyelim bir an.
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!
Huzur ve Bakâya, HAK
Tevdi' eylemiş mutlak:

Hakkı bilene,
Hakkı bulana,
Hakkı güdene,
Vermiş muhakkak..

Ev seçât timsâli
Delikanlıml
Bana bak!
Fıtratın icâbi sen:
Olmuşundur ehli Hak!
Mevcûdat emrine râml

Müsâid zemin, zaman!
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!

Duruma bilmez misin?
Olana görmez misin?
Bulutlar karardıkça..
Havâyı sezmez misin?
Döküldü bütün yaprak
Kurudu dal ve budak..
Tavına geldi artık:
Nerde çakacak çakmak?
Sıçra da ayağa kalk!

Değişmedir devran:
Uyan derin uykudan
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!

Beşeriyet kâfetten
İzzetten soyulmuştur.
Zavallının şehvetten,
Gözleri ayulmuştur.
İlim, iblise âlet,
Silâh, zâlime zünnar
Hayırlı bir haber yok.
Her tarafda, nar, nar, nar.
Ufuklar ağarmakta:

Nerdesin sâhip kıran?
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!

Müsbet ilmin dalına
Binmiş çıkmışın göğe,
Tahtelbahirle dalıp,
Gittin deniz dibine,
Zerreye müfuz ettin:
ATOM'ları pıflattın!
Püzeler göndererek:
Aya adınlar atın.
Lâkin, sen yeryüzünde,
İnsanca yürümeyle,
Ve gülmeyi unuttun.
Yeter artık el'emani!
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!

Firenk mukallitliği,
Mahvetti seciyyeni,
Taş devri kılıkları:
Düşürdü seviyyeni,
Ya in! «İNSANIM!» demel!
Ya çık! İSLÂM'a sarıl!
Bî ebedi hayat sür!
İnsanlık şerefini,
Al da bakâya götür!

Bekliyor seni rıdvan:
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!

Hayat, akıl ve sıhhat
Verilmiş iken sana,
İlim, eyle ve san'at
Bahşolunmuşken sana!
Hakkı derk eyleyerek:
Birtliğe ermek gerek
Elçisin izleyerek:
Dirtliği kurmak gerek..
İnsan için yol bu yol!
Baska değil, emin ol!

Belirdi işte nişan!
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!

Âdem evlâdı bütün,
Bu gördüğün insanlar,
Devrinde bir eşindir,
Hukatte kardeşindir.
Hakkı tavsiyede sen
Yakınından başlayıp,
Hizmetine koşarsan:
Eshab gibi yaşarsan:
Çok geçmeden görürsün!
Huzûra erdiğini,
Bu günkü imkânlarla:
Feyza büründüğünü..

Duysun bunu ins ü can!
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!

M. Kirazlı

Orta öğretim komitesinin geleneksel lise ve dengi okullar şiir yarışmasında decere alan 5 arkadaşımız.

Orta öğretim komitesi

5. Şiir okuma yarışması

Millî Türk Talebe Birliği, Orta Öğretim Komitesi tarafından tertib edilen, İstanbul Lise ve dengi okullar arası 5. Şiir Okuma Yarışması 3 Ocak Cumartesi günü MTTB konferans salonunda, 47 lise ve dengi okul talebeleri arasında yapıldı.

MTTB Genel Muhasibi Ahmet Sarıkaya, şair ve yazar İbrahim Mihnetoğlu, gazeteci ve yazar Tahir Kudsi Makal, öğretmen ve yazar Ömer Adil Doray, edebi yarıcı Abdülkadir Ayar, öğretmen Şemseddin Yıldız, öğretmen Durmuş Şuvak, Orta Öğretim Komitesi Başkanı Hüseyin Öztürk'den müteşkil yarışma jürisi önünde, salonu dolduran seyircilerin coşkunu teza hürat ve alkışları arasında da yapıldı.

Edebiyatımıza şiir yoluyla hizmet için, genç nesle kendi öz şiirini tanıtmak ve benimsetmek gayesiyle yapılan yarışmada, Zeytinburnu akşam lisesinden Abdurrahman Şen birinci olurken, Yeşilköy lisesinden Mahinur Düvenci ikinciliği, Kadıköy Kız Lisesinden Cihan Hekimoğlu üçüncülüğü aldılar. H.R. Gürpınar lisesinden Işıl Deniz 4. İmam Hatip lisesinden Fehmi Demirci 5. oldular.

Yarışma aralarında yapılan karate gösterileri skeç ve pandomimler yarışmaya ayrı bir zevk ve heyecan katarken, kapanış konuşmasını yapan orta öğretim başkanı Hüseyin Öztürk, «Türk orta öğretim gençliğine eldeki imkânlarını kullanarak hizmet eden orta öğretim komitesi, gençliğin millî kültür ve millî şuur sahibi olabilmesi için çalışıyoruz. Millî Eğitim Bakanlığından mah-

rum, ruhsuz, köksüz, fikirsiz ve inançsız bir nesil yetiştirmekte. Orta öğretim komitesi her Cumartesi seri seminerleriyle bu büyük yararın kısmen de olsa kapatılmasına çalışmaktadır. Gençliğin fikren ve bedenen yetişmesi için, çeşitli sportif ve kültürel çalışmalarını orta öğretim camiasındaki her arkadaşımıza açmıştır. 2. sınıfta kompozisyon yarışması yapacağız. Hepimizi şimdiden bu yarışmaya da davet ederim» dedi.

Şiir okuma yarışmasının birincisi arkadaşımıza, Genel Başkanımız tebrik ederek kupasını verirken,

Büyük Vatan Sairi Mehmed Akif'i anma gecesi 3 Ocak MTTB konferans salonunda yapıldı

MEHMED AKIF'İN DAVA ADAMLIGI VE MILLİYETÇİLİK ANLAYIŞI

M. ERTUĞRUL DÜZDAĞ

Konuşmamda, iki bahse temas etmeğe çalışacağım. Birincisi, Mehmed Akif merhumun, gâyesi ve fikirleri uğruna katlandığı en büyük fedakârlık, yani, vatanını terk ederek onbir yıl gurbette yaşaması; diğeri de onun «ırk, millet ve milliyetçilik» meselelerindeki görüşleridir.

Mehmed Akif bey merhum, ikinci Meşrutiyet yıllarında ortaya çıkan çeşitli fikir cereyanları arasında «İslamcı» fikrin mensubudur. Bu cereyan ötekiler gibi, Avrupa örneği alınarak ve zorlamalarla, sun'î olarak ortaya çıkarılmış değildir. İslamcı hareket bir imparatorluk kurmuş olan milletin nefis müdafaası idi. Zaman aktı gitti. «Batıcılar» vakte ve devlete sahip oldular...

Mehmed Akif bey, Batı'nın siyasetinde, fikrinde, her şeyinde, müslümanları mahv etmeye, parçalayıp yutmaya hazırlanan bir canavarın tavırlarını görüyordu. Avrupa, Osmanlılara ve bütün İslâm âlemine karşı, irilî ufaklı binlerce Haçlı seferi ile taarruz halinde idi... Ayrıca kültür yoluyla ve kendisine bende ettiği «aydınlar» vasıtasıyla İslâm milletlerini içerden avlamaya çalışıyordu.

Balkan, Trablusgarb, Birinci Cihan harplerinde ve istiklâl savaşında Batı'nın maddî tarruzuna karşı savaşıldı. Fakat, müslümanların kanlarıyla kazanılan savaşın sonunda, «Batıcılar», söz sahibi olmanın yolunu buldular. Silâh ile gelemeyen Batı, onların kafalarının içinde «Diyar-ı İslâm»a girdi.

Mehmed Akif bey, İslâm âlemini kurtaracak bir İslâm Devleti'ni umarak istiklâl cihadına katılmış, Mars'ını yazacak kadar onunla kaynaşmıştı. Batı'yı yurdunu kaplamış ve kapısının önüne gelmiş görünce, Mısır'a gitti. Onbir sene orada kaldı. Bu gidiş, onun davasındaki sebat ve samimiyetinin en büyük ve acı deililidir. O :

«Canı cânânı bütün yarımı alsında Hudâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüdâ»

diyen adamdı. Buna rağmen gitti. «Mısır'a, şapka giymemek için gitti» diyenler vardır. Bunlar akıllarınca Mehmed Akif bey'i küçük düşüreceklerini sanırlar. Bazıları da: «Hayır, onun için gitmedi» diyerek, başka sebepler sayarlar. Bunlar da iyi niyetli dostlardır. Fakat işin doğrusu şu ki: «Evet, Mehmed Akif bey, şapka giymemek için Mısır'a gitmiştir!»

1923'de Birinci B.M. Meclisinin vazifesi sona ermişti. İkinci meclis için seçimler yapıldı. Yalnız Halk Fırkası vardı ve onun gösterdiği namzetler mebus oluyordu. İşte bu Halk Fırkası -ki bugünkü Enternasyonal Sosyal Demokrat Halk Partisinin dedesidir- Mehmed Akif bey ve benzerlerini listesine almadı. Çünkü bu, «dikensiz» ikinci meclisle «Hilâfet» kaldırılacak inkılaplar yapılacaktır.

Akif bey mebus tayin edilmedi. Ediseydi ki kabul eder miydi, o başka mesele... Kendisine bir vazife de gösterilmedi. Tekaüd maaşına hak kazanmıştı, o da bağlanmadı.

Millet ise, zavallı millet! Kendisine pudlar yontmakla mesgulü; onu unuttu. Gönlü kırık, imanı mahzun ve fikri harap büyülmüş, beş çocuk ile öylece kaldı. Bu sırada, yardım elini uzatan Abbas Halim Paşa'nın davetini kabul edip, Mısır'a gitmesinden daha tabii ne ola bilirdi.

Fakat, hayır arkadaşlar! O aç kalsa da yurdunda kalırdı. Ve esasen bu vatan, aç kalırsa da trek edilmeyecek olan kudsiyetini muhafaza etse idi, Akif aç kalmazdı. Evet, o, aç kalacağı için değil, şapka giymemek için «canından, cânânından çok sevdiği vatanını terk etmiştir.

Aziz kardeşlerim! Şapka, bir bez parçası değil, bir tim saldır. O Avrupa'yı, Avrupa'nın dinini, ahlâkını, kültürünü, medeniyetini temsil eder. Bizden önceki nesiller, ilmihal kitaplarında onu «kâfirlik alâmeti» olarak okudular, öyle bildiler.

Akif içinde öyleydi. Şapka bu yurda gelirken, yalnız gelmedi. Getirdikleri, veya onu getiren fikirler, Akif'in ömrü boyunca mücadele ettiği yabancı fikirlerdi.

Mehmed Akif merhum, bir beyit ile iki cümle ile yemini idarecileri ve fikirleri övse idi. Değil başkalarına yapıldığı gibi köşkler, çiftlikler, her halde Marmara'da bir ada ile mükâfat görürdü. Mehmed Akif'i değerlendirirken,

onu severken, onun yolunda giderken, inandıklarını söylemek için neleri kaybetmeyi göze aldığını biliyoruz... Bir de, inanamadığını söyleyemeyerek neler kaybettiğini düşünürsek, ona yetişmenin ne kadar zor olduğunu anlarız ve görürüz ki bu uğurda kaybettiği: vatanıdır.

O, davasının adamı olarak yaşadı. Öyle öldü. Ona, resmi cenaze töreni yapılmadı... Onun cenazesini kucaklayıp götürülen gençlik kitlesi uyanmaya başlayan neslin ilk müddesidir... Fakat onlar da, cenaze merasiminden üç gün sonra yapılan bir yılbaşı balosunda, gecenin büyüklerinden gereken azarı işitmişlerdir.

Kısaca, şapka, Batı demektir. Akif, Batı'yı başının üstünde taşıyamazdı.

Mehmed Akif bey, İslâm Milleti'nin milliyetçisidir. Bu mânâyı daha müşahhas olarak ifade etmek istersek, ona: «İstiklâl Marşı milliyetçisi» diyebiliriz. Bu hükme, konuşmamızın sonunda tekrar dönmek üzere, Mehmed Akif bey'in mensur ve manzum yazılarına bir göz atalım ve «ırk, millet, kavim ve milliyet» kelimelerinden ne naladığını, bunları nasıl ve nerede kullandığını tesbit etmeye çalışalım.

Mehmed Akif bey'in baba tarafından Arnavut olduğu mülmüdüdür. Fakat İstanbul'da doğan, tahsilini yapan ve yaşayan Akif bey bütün eserlerini Türkçe yazmıştır. Esasen Arnavutça bilmiyordu. Öğrenmeye de çalışmamıştı. Arnavut olduğunu sadece bir kere yazmıştır. O da Arnavutluk'un uğradığı bir felâket üzerine ve bu felâketi millete bir ibret olsun diye nazma çekerken... Arnavutlar «Başkim», adını taşıyan ırkçı Arnavut kulüplerinin tahrikleri ile devlete isyan etmişlerdi. Balkan Harbi'nde Sırp hâricinin hücumuna ve katliâmına mâruz kaldılar. Mehmed Akif bey, bu katliâmı, «İslâm birliği ve kardeşliği»nden ayrılan Arnavutlara ilâhi bir ceza saydı.

Bp hâdise için yazdığı manzumede şöyle diyordu :

Hani, ey kavim-i esaret-zede, muhtariyyet?
Korkarım, şimdi nasibim mütemadi heybey?
Hani, ey unsur-u bi-rabita, istiklâlin?
Ebediyyen, sanırım, söndü bütün âmâlin!
Hani «Başkim»cülerin kurduğu yüksek hulya?
Seni yıllarca avutmuş da o mel'un rüya,
Uyumuştun...

İşte, ey unsur-u isyan, bu elim izmihlâl,
Seni tahrik eden üç beş ahğın marifeti!
Ya neden beklemiyordun bu rezil âkıbeti?
Hani, milliyetin İslâm idi... Kavmiyyet nel!
Sarılıp sınıksız dursaydın a milliyetine.
«Arnavutluk» ne demek? var mı şeriatte yeri?
Küfr olur, başka değil, kavmini sürmek ileri,
Arab'ın Türk'e; Laz'ın Çerkez'e yahut kürd'e;
Acem'in Çin'liye rüçhanı mı varmış? Nerde!
Müslümanlıkta «anâsır» mı olurmuş? Ne gezer!
Fikri kavmiyyeti tel'in ediyor peygamber.

Ne Artık ey millet-i merhûme, sabah oldu uyan!
Sana az geldi ezanlar, diye ötsünmü bu çan?
Ne Arap'lık, ne de Türk'lük kalacak aç gözünü!
Dinle peygamber-i Zîşanın ilâhi sözünü!
Türk Arap'sız yaşamaz. Kim «yaşar» der, delidir?
Arab'ın, Türk ise hem sağ gözü hem sağ elidir.
Veriniz başbaşa; zira sonu hıran-ı mübin!
Ne hilâfet kalıyor ortada, billâhi nel de din!

Bunu benden duyunuz, benki evet, Arnavudum..
Başka bir şey diyemem,, İşte perişan yurdum!..
Örüyor ki, Arnavutları, Osmanlıdan ayırdıkları için şiddetle tenkit etmektedir. O sırada Türkçülük, Arapçılık diye bölünen anayurt aydınlarına da bu vak'ayı göstererek ikazda bulunmaktadı. Kendi «Arnavutluğundan» bahsetmesi, ikazının tesirini arttırmak içindir.

1912 de Sebülreşad mecmuasına bazı âyetleri tefsir ederek yazıyordu. Bu âyetlerden biri de Hucurat süresinin 13. âyetidir. Mehmed Akif bey, önce âyetin mealini veriyor: «Ey insanlar, bilmiş olunuz ki, biz sizi bir er-

MTTB'nin düzenlediği; İstiklâl Marşı şairimiz ve İslâm milliyetçisi Mehmet Akif'i anma gecesinde konuşan hatiplerden M. Ertuğrul Düzdağ: «Mehmet Akif'i nasıl bilmek ve anlamak gerektiğini anlatırken (yanda). Salonu dolduran seyirciler Mehmet Akif'i anlamamın gayretindeydiler. (altta)

kekle bir kadından yarattık; sonra, tanışabilmeniz için her birinizi asıllara, kabilelere ayırdık, Allah'tan en ziyade korkanınız kim ise, işte Allah yanında en büyüğünüz odur, Allah, sizin, içinizi, dışınızı bilir.»

Ayetin tefsirini yaparken de şöyle yazmaktadır: Ayeti kerime açıkça gösteriyor ki: İnsanların asılları, kabilelere ayrılması, nesepleri birbirine karışmasın, her şahsın hüviyeti belli olsun, diyerdir. Yoksa babalarla, dedelerle övünmek için değildir.»

Mehmed Akif bey, dertlerimizden bahsederken bunlara çareler gösterirken veya başka vesileler, milletimizi teşkil eden ırkları daima birlikte zikr etmekte, hepsine aynı alâka ve sevgiyi göstermektedir:

Felâketin başı, hiç şüphe yok. cehaletimiz
Bu derece çare bulunmaz -ne olsa- mektepsiz
Ne Kürd elifbeyi sükmüş, ne Türk okur, ne Arap
Ne Çerkes'in, ne Lâz'ın var bakın, elinde kitap!
Hülâsa, milletin efradı bilgiden mahrum
Unutmayın şunu lâkin: «Zaman, zaman-ı ulûm?»

Değil mi cephemizin sinesinde iman bir,
Sevinme bir, acı bir, gaye aynı, vicdan bir,
Değil mi cenge koşan Çerkes'in, Lâz'ın, Türk'ün,
Arab'la Kürd ile baki'dir ittihadı bugün,
Değil mi sinede birdir vuran yürek... Yılmaz!
Cihan yıkılsa, emin ol, bu cephe sarsılmaz!

Mehmed Akif bey, Arnavutça bilmiyor ve yazmıyordu, demistik. Fakat bildiği Arapça ve Farsça ile de yazmamıştır. O, sadece Türkçe yazdı. Türkçe konuşan müslümanları, Osmanlı müslümanlarını, İslâm milletlerinin reisi ve kurtarıcısı olarak görüyordu. Bu kanaati sebebiyle ve İslamiyete olan hizmetlerinden dolayı, «Türk» dediği Anadolu müslümanına karşı bilhassa muhabbeti vardı. Yazılarında «müslüman» ve «Osmanlı» karşılığı olarak kullandığı isim, sadece «Türk» kelimesidir.

Bir Hindliye şöyle söyletiyor:

«Ah biz hayra yarar unsur-u iman değiliz...
Hind'in İslâmını pek Türk'e kıyas etmeyiniz.
Onların ruh-u şehametle çoşan kanları var,
Bizde yok öyle samimi asabiyyet, o damar,
Bu ağır zillete ukbâya kadar mahkûmuz...
Duymuyor çektiği husrânları zira çoğumuz!
Varsa ümidimiz: Osmanlıların şevketidir.
Onu bir kerre işitsek.. bu saâdet yetişir.»

Anadolu köylüsüne şöyle acıyor:

Sitmadan boynu bükülmüş de o dimdik Türk'ün,
Düşünüp durmadan öksüz gibi küskün küskün,
Değişik sanki o aslan gibi irkin torunu:
Bense İslâmın o gürbüz, o civan unsurunu,
Kocamaz, derdim, asırlarca, sorulsaydı eğer!
Ne çabuk elden, ayaktan düşecekmiş o, meğer!

Nevruz adlı gence nasihatı:

İhtiyar amcanı idnler misin, oğlum Nevruz?
Ne büyük söyle, ne çok söyle, yiğit işde gerek.
Lâfı bol, karnı geniş soyları taklid etme,
Sözü sağlam, özü sağlam, adam ol, ırkına çek.

«Ordu'nun Duası»ndan

Türk eriyiz, silsilemiz kahraman
Müslümanız, hakka tapan müslüman
Putları Allah tanıyanlar, aman,
Mescidimin boynuna çan asmasın.
Ve istiklâl marşından
Ebediyen sana yok, ırkıma yok, izmihlâl.
Örülüyorki, Mehmed Akif bey, Türkleri sevmektedir,
«Türk» hatta «ırk» kelimelerine «İslâm milleti»
der gibi sıcak bir ifade veriyor... Bunu kan mânâsında kendi «ırk»ını düşünmeden, bütün, milleti «ırkıma yok izmihlâl» diye ifade etmesinden anlıyoruz.

Çünkü o, ırk ayırmadan «Türk» adını verdiği milleti «İslâm'ın gürbüz ve civan unsuru» olarak sevmekte, İslâm Alemi'nin kurtuluşunu ondan beklemekte idi. Bu hissinin şöyle ifade ediyor:

Ölüm kolay... Diyebilsek sonunda: «Kurtulduk!»
Bu intihar, öteden, üç yüz elli milyonluk,
Zavallı Alem-i İslâm için elim olacak!
Biz olmasak bu kadar hânûmân yetim olacak!
Gırdamakla beraber serir-i şevketimiz,
Bu dini kurtaran ancak bizim hükümetimiz.
Tunus'ta, Fas'ta, Cezayir'de, Çin'de, İran'da,
Cavay'la, Hitta-ı hindi'de, belki Efgan'da,
Sibirya, Hiyye, Buhâra, Kirim muhitinde,
Yaşarken ehl-i salibin nüfuzu altında:
Zavallı Alem-i İslâm eğer salibe henüz
Sarılmıyorsa, kolundan çeken: Hilâfetiniz.
Hilâfet olmasa, Dünya tanassur eyleyecek...
O halde, şimdi bizim hakkımız değil ölmek:

Fakat Mehmet Akif Bey «ırkçılığın» ve tabii ırk ayırımı yapan «Arapçılık» gibi «Türkçülük»ün de aleyhindedir. O zaman ırkçılığın adı «kavmiyetçilik idi». Şöyle diyor:

Bu ayrılık da neden? Bir değil mi her şeyiniz?
Ne fırka herzesi lâzım, ne derd-i kavmiyet;
Bizim diyânete sığmaz sekiz, dokuz millet!
Sen! Ben! desin efrad, aradan vahdeti kaldırır;
Milletler için işte kıyamet o zamandır.

Mehmed Akif Bey, ırkçılık fikrini ve cereyanını, dev elti yıkacak bir tehlike olarak görmektedir:

Müslümanlık sizi gayet sıkı, gayet sağlam,
Bağlamak lâzım iken, anlamadım, anlıyamam,
Ayrılık hissi nasıl girdi sizin beyninize?
Fikri kavmiyeti şeytan mı sokan zihnimize
Birbirinden müteferrik bu kadar akvâmı,
Aynı milliyetin altında tutan İslâm-ı,
Temelinden yıkacak zelzele, kavmiyettir.
Bunu bir lâhza unutmak ebedî haybettir...
Arnavut'lukla, Arap'lıkla bu millet yürümez...
Son siyaset ise Türklük, o siyaset yürümez!
Sizi bir aile efradı yaratmış Yaradan;

Kaldırın ayrılık eshabını artık aradan.

Mehmed Akif Bey, ırkçılık fikrini, müslümanların arasına, İngilizler tarafından, Araplarla Türkleri birbirinden ayırmak için bilhassa sokulduğunu bildirmektedir. Bunu bir İngiliz'in ağzından şöyle anlatır:

«Üzülmeysin, yaşamaktan kesin ümidinizi!
«Hakikat ortada, mânâsı var mı evhamın?
«O siska gövdesi üstünde âdeta kafası;
«Bilirsinizki; Mısır, kâinat-ı İslâmın
«Diyar-i Hind ise, göğsünde kalb-i nassası;
«Sizinkiler de, kınıldanmak isteyen koldur.
«Biz İngilizler olup halî önceden müdrik;

«O Beyne pençeyi taktik o göğse yerleştik.

«O halde bir kolu kalmış ki bizce çullanacak,
«Yolundadır işimiz bağladık mı kısıvrak!
«Hem öyle zorla değil, çünkü «fikr-i kavmiyyet»
«Eder bu gâveyi teshile pek büyük hizmet.
«O tohum-ı lânetli baştan saçıp da orta yere,
«Arap'la Türk'ü ayırdık mı şöyle bir kerre,
«Ne çarpılır kolu artık, ne çırpılır kanadı;
«Hâlifenin de kalır sade bir sevimli adı!
«Donanmamızla verip, sonra, şarkı velveleye,
«Birinci hamlede bayrak diker Çanakkaleye;
«İkinci hamlede Dâr-ül-hilâfe! der çekeriz!»

İMDİ hatırımıza şu sual geliyor: «Mehmed Akif Bey'in müslüman milletlerin hepsinin ırk ayırmadan, kardeş bilerek sevdiğini anladık. Bu ırkların içinden, Müslümanlığa en çok hizmet edene, diğerlerinden fazla muhabbet gösterdiğini gördük. Esasen bu, Allah'ın verdiği ölçüye de uygundur.

«Fakat, biliyoruz ve bizat için de yaşıyoruz ki, aynı dili konuşan, bir arada aynı tarihi ve örfü yaşayan ve bir millet teşkil eden fertler, muhakkak ki, uzakta yaşayan ve aynı dili konuşan milletlerin fertlerine göre, birbirlerini daha çok severler, daha çok yardımlaşırılar...»

«Acaba bu hüsusi muhabbet ve yakınlık «İslâm kardeşliği»ne aykırı mı düşer?»

Bu suâle, 1918'de yayınlanmış olan bir yazısında Mehmed Akif Bey şöyle cevap veriyor: Yazısında, ırkçılık cereyanının ileri gelenlerine hitab etmektedir:

«Kavmiyyet cereyanı en medeni, en ileri cemiyetlerin birbirine düşürüyor. Bizim gibi, kendini teşkil eden unsurları istisnâsız câhil bulunan bir cemaati ise tarumar eder. Geliniz bu cereyanı körüklemeyiniz. Mensup olduğunuz kavimlere hizmet etmek istiyorsanız, bunun yolu başkadır. Evet hep biliyoruz ki, İslâm unsurlarının hepsi irşâda, ikaza muhtaçtır. Bunlardan, meselâ; Arapları irşâd vazifesini Arap münevverlerine bırakınız. Çünkü irşâdına çalışacağı unsurun lisânını, âdetlerini mizâcını, rûhunu diğer unsurlara mensup münevverlerden iyi bildiği için, muvaffak olması çok daha kolaydır. Türk'ün, Arnavud'un, Kürt'ün uyandırılması için de aynı usûle başvurunuz.

«O halde bu unsurların bütün ileri gelenleri, Hilâfet merkezinde, aynı çatı altında birleşir, hatt-ı hareketlerini tâyin ederek, birlikte işe başlarlar.

Aradaki İslâm bağıni devam ettirip kuvvetlendirmek şartıyla, mensup oldukları kavimleri okutmak, yazdırmak, ilm ve irfan sahibi etmek; servet, san'at, ticaret hususlarında terakki ettirmek için geceli gündüzlü uğraşsınlar.

«Sonunda ayrı ayrı çalışıp ilerlemiş bu parçaların toplamından, ilerlemiş bir bütün meydana gelir. İşte bu bütün de, İslâm Hilâfetinin ve Osmanlı saltanatının ulu varlığına ebediyen hizmet eder durur.

«Böyle bir yol takib etmeye karar verirsiniz, biz de, sizinle beraber çalışırız, elimizden geleni kat'iyyen esirgemeyiz...»

Görüyoruz ki, Mehmed Akif Bey hayalperest değildir. Gayet açık sözlü, milletini ve dünyayı tanıyan, şid detle gerçekçi bir fikir adamıdır. Düşünce ve tekliflerinin bugün de, aynen geçerli olduğundan şüphe yoktur.

İrk bir tabii vâkıdır. Elli yıldır, milletimizi teşkil eden ırkları Türkleştirmeye çalışıyoruz. «Ne mutlu Türküm diyene» diye üzerlerine yürüdük. Önce işler yolunda gitti. Sonra, araya hâinler karıştı. Benim Kürt veya Çerkes, fakat müslüman kardeşime yanastılar: «Onlar Türkse, Sen de filânsın!» dediler.

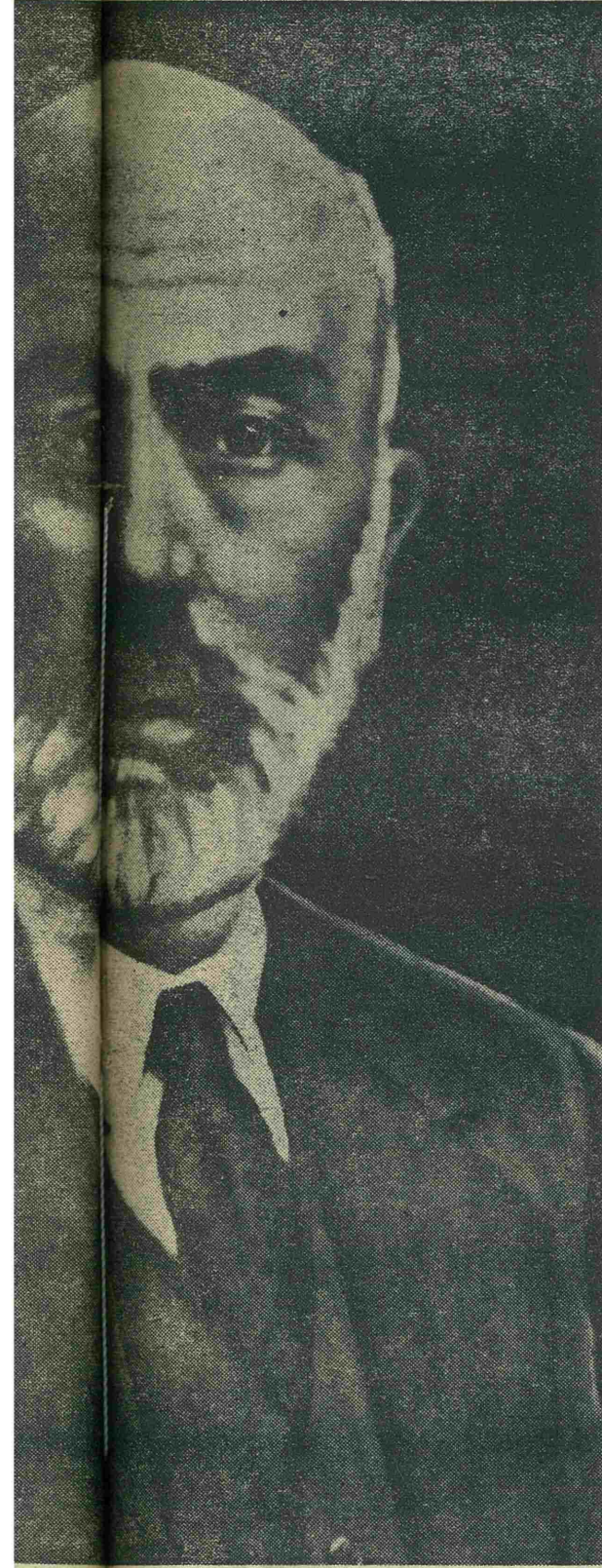
Halbuki biz bu arada «Müslümanlık»tan çoktan vaz geçmiştik. Tahrik edilen bu mazlum yurttaşlarımıza «Müslüman kardeş» demeye dilimiz dönmedi.

Şimdi kekeleyip duruyoruz. Halâ Akif gibi demenin bütün kardeşlerimizi birliğe çağırmanın vakti gelmedi mi? «Biz, bu vatanda, kırk milyon müslüman kardeşiz. İyi, kötü veya yukarı, aşağı ırk yoktur... İyi veya kötü insan vardır... İyileri, iyi oldukları için sever, kötülere, sevdiğimiz için düzeltmeye çalışırız. Hepimiz Türkçe konuşacağız ve bu vatanda her fert gibi bir devlet kura bilmeyi «İslâm - Türk» rûhu ve kültürü ile yetişecek nesillerden bekleyeceğiz!»

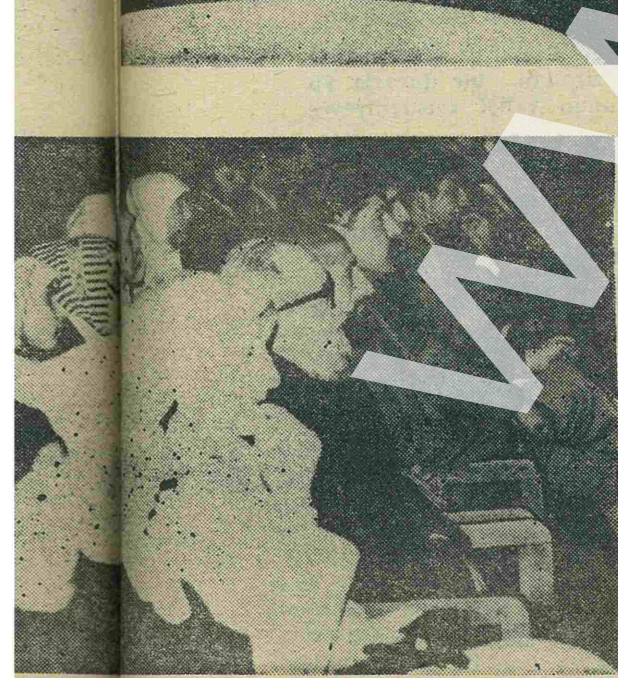
KONUŞMAMIN başında «Mehmed Akif, İstiklâl Marşı milliyetçisidir.» demistik. Bu sözden anladığımız mânâyı da arz ederek, konuşmamı bitireceğim. On kit'ahlık İstiklâl Marşımız, bir milletin bütün fertlerinin, âdeta bir ağızdan, birbirlerine, bayrağa gelecek nesillere ve Allah'a hitabı, haykırışı ve duâsıdır!.. İstiklâl Marş'ın da kaynağıp kükreyen bu milleti anlamaya çalışalım:

Bu millet, vatanındaki en son fert ölünceye kadar, bayrağını yere düşürmeyecek, esareti kabul etmeyecektir, Allah'a imân ettiği ve yalnız o'na taptığı için, istiklâli kendine hak bilmektedir.

Bu millet daima hür yaşamıştır ve öyle yaşayacaktır. (Devafı 8. sayfada)

Marşın milliyetçisi le kö- Düzenilmek için retin-

Nobeller ve Ödüller

«Bana kalırsa Kaşar Nema artık kendisi uğraşmamalı bu Nobel mevzuyla. Başkaları uğraşmalı», mesela Hükümet filân. Oyle demi ya; kaç senedir uğraşıyorsun nobeli ille alacağım diye. Üstelik TRT, aldı alıyor, İngiltere'de şu kadar mecmua, Fransa'da şu kadar gazete, Amerika'da şu kadar ajans tek aday gösteriyor diye azını yirtindi. Ama yetmedi. Hükümet filân uğraşmalı, kanun kuvveti kararname çıkarmalı. Barışmış milletlerde, Kaşar Nema Nobel almalıdır diye baskı falan yapmalı. Ha biz unutmuş tuk. Bak işte, iyi kötü gazeteci ler sendikası var, bu işi orası yapısın. Sendika değil mi grev hakkı var, direniş hakkı var, o turma hakkı var, yatıp da kalkmama hakkı var. Var da var. Mesela Nobel, Kaşar Nema'ye ve rimelidir diye pekala grev yapabilirler. İsveç akademisinin gelip lokavt yapmaya hakkı yok ya.

«Ödülü bana verin demesin, Kaşar Nema. Ödülü sana veriyorum desinler.» Desinler soldaş desinler. Bu kadar baskıya dayanamadık desinler, yoksa papalık bizi afaroz edecek desinler. «Kaşar Nema'ya düşen bugüne dek yazdıklarından daha güçlü sapitlar koymaktır ortaya.» Öyle ya bugüne kadar sen otur sapıt yaz. Ondandı sonra da Nobel bana verin diye bağır. Olmaz, olmaz bu gidişle sana Nobel değil, Nobel ilaç fabrikasından müsekin bile vermezler. Nobel almak için ne mi yapman lazım. İzah ettik ya. «Bugüne dek yazdıklarından daha güçlü sapitlar koymaktır ortaya.» Sapitları koyacağın orta, Haymana'nın ortası değil, Çukurova'nın ortası değil, sana yabancıdır oralar. En iyisini İsveç akademisinin önünde bir meydan varsa, o meydanın ortasına koyacaksın. Fakaaat bugüne dek yazdıkların birer sapıt ve daha güçlü sapıt olmadığı için, yaygaraların boş gitti. İsveç akademisi anlamaz, Çukurova'nın istismarını yaptığını. Resmen müracaat edeceksin. Benim sapitlarım, memleketimin gerçeklerinin istismarıdır. Deştiğim kuyuyu ters çevirip Çemberlitaş diye yutturuyorum, diyeceksin. Onun için sizden yanayım diyeceksin. Hatta o kadar sizden yanayım ki, Türkiye'de doğmuş olmak şansızlığını biraz olsun telâfi etmek için ve iyice sizden olmak için, karıcığın Marilda İngiliz uyruklu ve buyruklu diyeceksin. Marilda emrediyor ben yazıyorum. Marilda da sizden biri olduğuna göre, siz emrediyorsunuz ben yazıyorum şekli hasıl olurki, bu da Nobel almama kâfidir diyeseksin. Bu diyeceklerini desteklemek için sapitlarının üstüne «Batiya Yağcılık» gibi cümleler yazmayı da unutma. Bir Nobel ödülünü hemen postalarla villanın adresine.

Yoksa güller adama. «Nobel bana verin» diyenlere, güller sonra. Cümle yoldaşlar da güller, yoldaşlar da. Kaç sene önceydi pek hatırlamıyorum. Adama müracaat etmişti. Hükümete mi, eski eserleri koruma müdürlüğüne mi, yoksa belediye müzayede salonu memurluğuna mı, pek hatırlamıyorum. Neyse, adama birisi müracaat etmişti. Bana şeyhülmuharririn verin diye. Nasıl versinler, bu zamanla nerede bulsunlar şeyhülmuharririni. Sonra meseleyi nasıl hallettiler bilmiyorum. Belki de bir yerden madalya teminle gönüllü hoş etmişlerdir. Fötr şapka, papyon kravat, smokin-

gin göğsünde Osmanlı madalyası. Hem şeyhe, hem muharirinine karşı çık, (Onlar Osmanlının kelimeleri ve şahsiyetleriydi) hem de şeyhülmuharririn iste, ben yazarım diye. Sanki başkası yazmazmış da yalnız onun yazdıklarını okurmuş gibi. Hep yazar olmasa da biraz da okur olsaydı, şeyhülmuharririn kimdir ve nerededir bilirdi. Bilirdi de, milleti yahudi fikrası dinletmiş döndürmezdi.

«Bakin isterseniz piyasadaki romanlara, hikâyelere, şiirlere piyeylere; bu şuuruzluğun danis kasını bulursunuz, bu ürünler arasında. Sözü bir tarih yükü bulduğunu bilmeden sanat yazın (kişin değil) alanında cirit atmaya çıkmış (veya Lafonten'in kargası gibi şarki söylemeye) dil şuru eksik veya hiç yok kimselerdir bunlar. Üstelik böyleleri her karaladıklarını bir yarışmaya ödüllendirmeye itecek kadar da bön veya kurnazdır lar. Böylelerine ben takvimciler diyorum. Bunlar çalışıp güçlü eser yazacakları yerde, hangi ödülün, hangi yarışmanın takvimini hangi güne rastladığının hesabını tutarlar; ona göre roman, ona göre şiir, ona göre hikâye yazarlar. Bir de ödül kazandılar mı, artık otoriterdirler, dokunulmazlıkları vardır. Dilleri bir karış, dilleri lağım küreği dir.»

Bana pek haksızlık ediyorsunuz gibi geldi. Önce şunu bilmiyorsun, daha doğrusu bilmez pozundasın. Şuur dediğin neki. Batiya kuyruk olmak için şura değil şuuruzluğa ihtiyaç vardır. Elbetteki bahsettiklerinin şura hiç ihtiyacı yok. Hem sana ne sözün tarih yükünden. Sözü tarih yükünü bilmeden ödül almamaz yani. Dil şuru eksik veya hiç yok kimselerdir bunlar diyorsun. Montaj sanayiinin otomobil ürettiği gibi kelime üretmek için dil şuuruna ne gerek var. Bön veya kurnaz. Bir kere kurnaz lafını kaldırı. Bize lisede öğretilmişlerdi. Lafonten'in kargasının kurnaz olmadığını. Hem bön olmak suç mu yani. Batı'da doğunun bönlerine ödül dağıtıyorlar, madalya dağıtıyorlar. Dağıtılanlardan bunlara da pay düşmüşse niye kıskanıyorsun. Hem batı dön dedi mi, dolap beygiri gibi dönmek için bön olmak gerek.

Sen aldaniyorsun. Ne zaman gördün ödül istediklerini. Gazeteleri ve TRT'leri filan eser basılmadan ödül aldı, «falan eserini yazmadan Nobel'e aday» diyorsa ve kuruyasica kurumlar bunlara zorla ödül veriyorsa, almayız diye direnmelerine rağmen. Kabahat kimde. Şunu da hemen belirtelim, güçlü eser vermek şair ve muharirin işi. Bunlar'ı karıştırma. Takvimciler diyorsun. Takvimci olmasalar feleklerini şaşırırlar. Fakat hiç bir zaman hangi ödülün ne zaman verileceğini hiç bilmezler. Biraz bilmemezlikten geliyor gibidirler, hepsi okadat.

Ödüle göre roman, şiir, hikâye yazmalar. Töbe de. Bunlar almasalar bile ödülleri zorla veriyorlar. Mesela kimisine madara'lı ödül, kimisine kurum'lu ödül vs. Dokunulmazlıkları vardır. Otoriterdirler diyorsun. E bu kadarına da müsaade et. Adamlara tâ Afrikalardan bile ödül postatıyorlar. Dilleri bir karış, dilleri lağım küreğidir diyorsun. Bak burada da haksızlık ettiğin. Lağım küreği dilleri birer, kulaçtır.

NOT: Sol, sol'un için tesbit ediyor, «» içindeki cümlelerde.

Birgün bir «bilgin» kürsiye Çıktı nutuk çekeyim diye Dedi «insan konuşan hayvandır Eti yenmez yavandır.»

İnerken bizim «bilgin» kürsiden —«Hayvan» diye bir ses duyuldu Bir den —«Hayvan» diye bir ses duyuldu Bilgin şaşırıldı, kızdı köpürdü «Çok bilmiş» olduğunu ileri sürdü —«Hakaret eden özür dilesin»

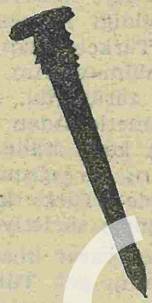
MİZAH

NECATİ

dedi Kalabalıktan aynı ses yükseldi «Konuşan hayvan olduğunu sen de biliyorsun, Fakat Hayvan deyince niye kıızıyorsun.»

ÇİVİ

VİRGÜL

—Meslek okul mezunlarının üniversite girmelerine imkân tanıyan kanun veto edildi. —Desene 150 binlik stad bile az gelecek.

Hürriyet

Onu çoğunluğu lisede olan gençler, ikinci namazı okunurken saygı duruşunda bulunmuşlar ve "Eşitlik İslam'da", "Tek yol İslâm" diye bağırışlardır.

ÇOK ÖNEMLİ BİR İLÂN

Meslek okullarının üniversiteye girmelerine imkân tanıyan kanunun veto edilmesi için gazetelere demeç verebilecek, evlad-ı vatana fırsat ve imkân eşitliği tanıyan kanun aleyhinde gösteri yaptırma işlerinde kullanılmak üzere.

Profesör alınacaktır

İsteklilerin müracaatları. R ektör ve Dekanlar öncelikle tercih edilir. Fiyatlarımız memnun edicidir.

Mehmet Akif'in

(Baştarafı 7. sayfada)

tır. İman çok kavirdir. Üzerine zırhdan bir duvarla yüriyen, çalın düşmanlardan ve onun vahşi «medeniyet»-inden korkmamaktadır.

Bu millet, yurduna yapılacak her hücumda, vücudu nu siper edeck, Hak'kın va'dettiği hürriyet dolu günleri inanarak bekleyecektir.

Bu millet, altında binlerce şehid ecdadının yattığı vatan toprağını, dünyalardan kıymetli tutar. Bu vatanı ayrılmamak için herşeyini ve canını verir.

Bu millet, canını verdikten sonra bile, son bir dilek olarak Allah'tan mâbedini korumasını ve ezanların yurdu üzerinde devam etmesini isteyecek kadar müslümandır. Ancak bu isteği yerine gelirse ruhu şad olacaktır.

Bu millet, yurdunu, ancak istiklâlini sâhib bir mülmân ülke olarak gördükden sonra neş'elenebilir, ve şöyle haykırır:

Dalgan sen de şafaklar gibi ey şanlı Hilâl! Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl, Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl! Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet, Hakkıdır, Hak'ka tapan milletimin istiklâl. İşte Mehmed Akif Bey merhûm böyle bir «millet» in «milliyetçisi» idi. Aziz kardeşlerim, işte bu milliyetçiliğin tek bir adı vardır. Buna: «İSLÂMCİLİK» denir.

Haçlı seferlerine çıkan üç Belçikalı İstanbul'a geldi

23 ARALIK 1975

İNSANIMIZI KURTARMAK

Hasan Fehmi Ulus

İnsanımızı kurtarmalıyız. Vakit geçmeden, zaman kaybetmeden Türk insanını çağın iblislerinin eline düşmekten mutlaka kurtarmalıyız. Mukaddesatımızdan hergün yeni bir şey koparıyorlar, bir değer alıp götürüyorlar; öüne geçmeliyiz bu yıkım işinin. Karamsar olduğumuz için söylemiyoruz, sadece günün acı realitesini tesbit ediyoruz: Yurdun her yerine ağlar serpmişler, tutmak ve avlamak için insanımızı. Şeytanın köleleri yıldızlı lâflar ve göz alıcı yaftalarla çıkıyorlar karşımıza.

Mânâyı yok edebilirler ve ruhu öldürebilirlerse hedeflerine varabilecekler, buna inandıkları için hile ve aldatmacaların en yakası açılmadıklarına başvuruyorlar ve boyuna yükleniyorlar yurdumuzun saf yürekli insanların üstüne. Bize düşen tarihî vazife işte bu hakikat düşmanlarının karşısına dikilmektir.

Önce suur. Ve keskin bir imanla donanmak zarureti. Bu oldu mu gerisi kolay demektir. Sonra ferdlere tek tek uyararak, sarsarak. Geçmişten devraldığımız ağır ve şerefli emaneti bıkmadan anlatacağız. Onlar öyle yaptılar: Kesiksiz çalışma ve propagandalarla Türk insanını şaşırma yolunu denediler. Biz daha tesirli bir yol izleyeceğiz, şuarla, ihlâsla gönüllerde zaten varolan iman kıvılcımını alevlendireceğiz orman orman.

Düşmanlarımız ilkin suyun basını tuttu: Susuz kaldık. Ya da sağlığa yüzde yüz zararlı bulanık ve kirli sular içmeye zorlandık. İnsanımız ilk böyle şaşaladı. Ve sonu gelmedi şaşırmacaların, devam etti durdu. Şimdi de daha başka yöntemlerle sürdürüyorlar sahteliklerini, avcılıklarını. Bunların karşısına nasıl ve ne şekilde çıkmak gerekiyorsa çıkalım ve kurtaralım insanımızı.

Bağlı olduğumuz bir ruh kökü var, ki, adı İslâm'dır. Bizim tek yerli görüşümüz, yaşama tarzımız. Ülkemizde söz hakkı da sadece onun olmalıdır. Buyurucu güç olarak başımızda İslâm'ı görmek isteyen bir toplumuz biz. Onun için yabancı sistem ve ideolojilerin aramızda yeri yoktur ve olamaz.

İşte bizim vazifemiz insanımızı İslâm'da kurtarmaktır. Tam Müslüman olmadan, İslâm ilkelerini ferd ve toplum olarak tatbik etmeden kurtuluş diye bir şeye erilemeyeceğini anlatmak.

Batı patentli görüşler vatanımıza yerleşmek hülyasında. Böyle olunca ortaya kaygı verici bir durum çıkıyor. Çünkü içtimaf yapımız pek çok hastalıklarla karşı karşıyadır. Sonunda uğrayacağımız kayıplar daha da vahim olabileceğini dikkate alıp köklü tedbirlere başvurmak zorundayız.

Bir zamanlar hızla ilerliyorduk. Medeni-

yet ufukları ayaklarımızın altına serilmiş durmamacasına at kosturuyorduk. Mesafe küçülmüştü, adetâ zaman aşmıştı. Ötelere doğru dev adımlarla yol alıyorduk, yorulmak nedir bilmeyen bir azim ve iradeyle tüm insanlığı mutlak hakikatın sancığı altına çağırıyorduk. Sonra yavaş yavaş duraldık, çünkü aşk ve veadimiz gölgelenmişti. Birden karşımıza Avrupa'nın teknik hayalçileri çıktı. İrkildik, sarıldık. Gereksiz evham ve korkulara kapıldık. Böylece Türk insanı önemli bir şok geçirdi.

Şimdi ne yapmalı ki, yeniden kendimize gelebilelim, çağ içinde eski yerimizi daha güçlü bir biçimde almış olalım.

Çarpınmamız, didinmemiz işte bunun içindir.

Bu sorunun ve daha başka soruların cevabını bulmak için terliyoruz.

Bin kere daha haykıracağız: Çare İslâm'dır.

Ne batı ne de doğu... İslâm'ın dirilik ve canlılık bahşeden iklimi gerekli bize. İnsanımızı bir an önce yeniden, daha yakıcı bir idrakle bu iklimi çıkarmaya bakalım. Şifa İslâm'dan gelecek, yüzümüzü dönsük eğer. Bir kaç asırdır çekilen sancılar bir kalemde denebilir, anlayabilirsek. Yalnız bir milletin insanı değil bütün yeryüzü insanlığı mutlu bir alana ayak basabilir, bu hakikat kavranmış olsa.

Son zamanların sapırcı dalâlet militanları uzun süredir uğraşıyorlar; yirminci yüzyıl insanının inanç hisarını yıkmak için. İnsan değişsin istiyorlar, fakat istedikleri ölüm halinden daha kötü bir değişim. Vahyi unuttular, şeygamber sevgisini gönüllerden kazımak küstahlığını göttüler. Ve kalın duvarlar ördüler insanla hakikat arasına. Ne kadar batıl varsa harekete geçirildi, susan susturulan Hak'di. Bilhassa geleceğin insanı dünyaya gözünü açarken küfrün kışkacından bulacaktı kendini, istenen buydu.

İşte bu dönemde omuzlarımızı dağdan da ağır bir sorumluluk yükü biniyor: İnsanımızı kurtarmak. İnsanımızdan başlayarak insanı kurtarmak. Mukaddes Kitabımızın âbî-hayat fıskıran kadim kaynağına çekmek Türk insanını. Kafalar tutuşmalı, kalbler kaynamalı. Vatan arsası bir uçtan öbür uca Hakkın ihtişamlı tecellisine sahne olmalı.

Kurtarıcılık rolündeki batırcılar yıkılmalı bir daha. Meydan asil kurtarıcılara, gerçek karamanların olmalı.

Vahye dönelim, yüzleri vahyin ışığına döndürelim. Ruhlara ayet ayet Hak Kelâmın diriltici solğunu üfleyelim. İnsanımızı kurtarmak demek işte bu üstün ruhu ona kazandırmaktır.

Haçlı Seferleri Ve...

1096'DAN ÖNCEKİ YILLAR

O günlerin Avrupası; insanında açlık, sefalet, cemiyetinde cehalet, idaresinde derebeylik, kilisesinde afaroz ve Batı'nın mühürü «Ortaçağ karanlığı.»

Doğu'da İslâm hâkimiyeti. Fütuhât devri. Zafeler ardısıra ve Türk'ler Anadolu'da. Doğu'da İslâmiyet. Yaşanılan, insanca ve Müslümanca bir hayat.

Karanlık çağın insanların İslâmiyete duyduğu kinin neticesi başlayan «Haçlı seferleri», zamanımıza kadar heran daha şuurulu olarak devamda.

İstanbul'da müntezir bir gazete, Haçlı seferine çıkan üç Belçika'lı gence serüveni diyor, mizah havası vererek yazdığı haberinde.

Serüvencilik, gayesi ve varılacak son noktası tesbit edilmiş hareket değildir. Üç Belçikalı'nın gayesi ve varacakları son nokta belli olduğuna göre serüveni olamazlar. Hareketlerinin stratejisi İslâmiyete duydukları kinin neticesidir.

Üç Belçika'lı geng, ilk Haçlı seferinin çizdiği yolla, Müslüman ülkelerin topraklarını çiğneyerek Kudüs kapılarına dayanacaklar. Bu gençler gerici değil, bu gençler yobaz değil, Avrupa'lı olmanın gerliğini yaptıkları için.

Ve Türkiye'de «yobazlar», «irtica hortladı», «Batı'lıyız, Avrupa'lıyız» teraneleri. «Benim ceddim, benim dinim...» diye söze başlama, damga hazır, «gericisin.»

Yazdıracağız tarihe gerçeklerini, kimin ve kimlerin gerici olduğunu. Yaşayacağız bizim olan topraklar üzerinde ve önderimizin yolunda. «İslâm'a buğz edene buğz ederek». İnançımızın savaşını vererek.

Kazanacağız birgün. İslâma kin duyan karanlık çağın insanlarıyla aynı safta olmayı şeref sayanlara karşı sürdürdüğümüz savaş.

Şeb-i Arûs ve Ay Mevlânâ

Hocası güneş olunca, kendisi Av.
Ay gerdeğe girer mi?
Girer.

Bulutların arkasında buluşur Güneşle.

Bulutlar, perde perde tül gerer. Bulutlar ağlar,
bulutlar güler, bulutlar inler.

Her gün kaç perde yırtarsınız siz?
Ruhunuzda.

Onünüzü takayan.

Bu düğün, bu şenlik, bu depdebe ne?

Sordunuz şu bunu, kendinize hiç?

Sormamışsanız, söylemeyin de. Susun sadece,
susun Susmak, bir şey söyleyecektir size:

Açı perdeleri ajın. Ay doğsun, aydınlık dolsun
yüreklere.

İklimler, iklimlere. Onun getirdiği iklimlere.
Yoksa...

O'nu sevmek, O'nu övmek,

Karanlıkta ip bükmek.

Kuru lâf değil Mevlânâ'nın istediği, kuru sev-
gi de değil. Sen ey ham adam, sen ey kuru kütük,
sen ey...

Rabbine eğil, Rabbine.

Adına ihtifaller düzenlemek, O'nu anmak, el-
bette iyi. Kim şekva etmiş bundan, kim şekva etmiş?

Yâdetmek, bir aşk erini, elbette iyi.

Ammâki canlar, ciğerler, kafalar kalbler. ruh-
lar beyinler.

Durun bir yol, durun.

İlkin kendinize, sonra çevrenize,

Sorun bir yol, sorun.

«Ney»de neyi dinlersiniz, neyde neyi?

Anmak, anlamak ve anlatmak için bir şey!

Neler gerekir, neler?

Ya bu perdeler...

Kim demiş, Mevlânâ, fûze yaptı çekirgeyi?

Kolay mı sanırlar, Hak'sız, Hakk'a ermeyi?

Hangi Arif'in gönlünde aradılar, hangi Arif'in?

Hangi bağın gülünde, hangi gülün bülbülünde?
Mevlânâ der:

«Ben Kur'an'a köleyim, ben Kur'an'a köle,

Benim için bin şeref, benim için bin servet,

Muhammed Muhtarın, yolunun, toprağı bile.

Söyleyebilecek, bunu söyle, başka lâfa yok hacet

Kim naklederse benden, bundan gayrı rivayet,

Bizârim... Bizârim... Bizârim...

Rivayetinden deee ...Kendisinden de.»

Onu çalmaya çalışanlar ise,

Der de deer, söyler de söyler.

Bu yukardaki sözler, Söz değil aslında, sözde
gizli inciler.

Koca Pirin bir yaka silkmesidir,

Hamlardan.

Anlamaz bunu, anlamaz, hâml olup da pişme-
yenler.

Mevlânâ aşk, Mevlânâ vecd, Mevlânâ istiğrak.

Güneşin çekirdekte çatlamış ruhunda,

Şems O'na müstağrak.

Dostlar, Canlar, Ciğerler, Kafalar, Kalbler, Ruh
lar, Beyinler.

Durun bir yol durun.

Fazla değil, dört elif miktarı. Durun.

İlkin kendinize, sonra çevrenize,

Sorun bir yol sorun.

«Ney»de neyi anlarsınız, neyde neyi?

O'nu, O'nda, O'nun getirdikleriyle,

Hep yaşamak, yaşamak ve yaşamak,

Gerekmez mi hakkıyla?..

Evet elbet, ama lâkin, hepsi lâf,

Bir çuval lâf ise, bir çuval vâlâf.

Karanlıkta ip bükmeye ve ipe un sermeye ge-
rek yok!

Mevlânâ; sizin aradığınız Mevlânâ değildir.

Mim. Öz

Yüksek İslâm Enstitüsünün Akademi olma meselesi

Hazırlayanlar: Aydın Gündül Mustafa Arıkan

Yüksek İslâm Enstitüleri neden akademiye dö-
nüştürülüyor. Çeşitli hükümet çalışmaları esna-
sında Başbakan ve ilgili bakanlar tarafından yapı-
lan vaadler için tutulmuyor.

İslâmî İlimler Akademisi kurulmalı ve faaliye-
te geçirilmelidir.

Kaynamaya hazır bir volkan gibi, en tabii hak-
larını almaya azmeden enstitüleri gençler, bürokrasi-
nin çeşitli kademeleri tarafından her defasında
güzel sözlerle uyutulmak isteniyor.

Milliyetçi ve mukaddesatçı gençlerin karşısında
bürokrasi, hep bürokrasi.

Çati gazetesi olarak bu mevzuda Yüksek İslâm
Enstitüsü Müdürü Sayın Nuri Ünlü ile bir rö-
portaj yaptık:

Nuri ÜNLÜ (1936, Bor doğumlu) 1959 İlahiyat
Fakültesi mezunu Kayseri, Elâzığ, Adana
İmam - Hatip Okullarında meslek dersi öğretme-
liği ve idarecilik yaptı. Beş yıldır İstanbul Yüksek
İslâm Enstitüsünde öğretmen, son iki yıldır da mü-
dürlük görevini yapmaktadır.

ÇATI: Yüksek İslâm Enstitülerinin tarihî geli-
şimini kısaca anlatır mısınız?

ÜNÜ: Türkiye'deki eğitim ters tatabikati,
kırtasiyecilik, üniversitelerin aşılmaz duvarı 1951-
de açılan İmam - Hatip Okullarının ilk mezunların-
ın İlahiyat Fakültesine alınmalarını üzerine bu
okul mezunlarına yüksek tahsil imkânı vermek için
1959 yılında, bir yıl ara ile Yüksek İslâm Ensti-
tüsü Fındıklı'da bir ilkokulun çatı katında faaliyete
başlamış, ilk mezunlarını 1963 de vermiştir. 1962'de
Konya'da ikinci enstitü, 1964'de Kayseri'de, daha
sonra yine bir ilkokulun bir bölümünde Bursa'da
açılmıştır. Böylece Yüksek İslâm Enstitülerinin sayı-
sı altıya ulaşmıştır. İstanbul Yüksek İslâm Ensti-
tüsü 1967'de Bağırbaşı semtinde mevcut binala-
rına taşınmıştır. Bu yeni okulda 530 öğrenci bulun-
maktadır. 35 öğretmen, 3 asistan, 210 yatılı talebe
kadrosuna sahiptir.

ÇATI: İslâm Enstitüleri idarî ve karar alma
işlemlerinde kime karşı bağımlıdır?

ÜNÜ: Yüksek İslâm Enstitüleri açılırken Eği-
tim Enstitüleri planı ve yönetmeliği ön plana alın-
mış, Millî Eğitim Bakanlığınca bağlı birer yüksek
okul olarak açılmıştır. Eğitim Enstitüleri Öğretmen
Okulları Genel Müdürlüğü'ne bağlıdır. Tayin ve
terfi işlemleri bakanlıkça yapılır. Yönetmelikleri
müfredat programları, Talim - Terbiye Kurulu'ndan
çkar. Millî Eğitim Bakan'ının tasdikinden sonra
yürürlüğe girer. Yüksek İslâm Enstitüleri Öğretmen
Kurulları'nın bu konuda hiç bir yetkisi yoktur.

ÇATI: Bir üniversite veya akademiden yöne-
tim hususundaki farkı nedir?

ÜNÜ: Üniversiteler Anayasa'nın 120 nci
maddesine göre özerk kuruluşlardır. İşleyişleri, malî
durumları Üniversite Senatosu'na bağlıdır. Kimse
karışamaz. Akademiler ise Akademi Kurulu ve Aka-
demiler arası kurulun yönetimindedir. Buna kar-
şılık; Yüksek İslâm Enstitüleri alacağı öğrenci kon-
tenjanı dahil herşeyi ile ders müfredatı, saatleri,
okutulacak dersler yönünden Millî Eğitim Bakan-
lığı'na bağlıdır. Herhangi bir muhtariyeti yoktur.

ÇATI: Yüksek İslâm Enstitülerinin Akademi
olma çalışmaları ne durumdadır. Hangi merhaleler
aşmıştır.

ÜNÜ: Yüksek İslâm Enstitülerinin Akademi
olması çalışmaları 10 yıldan beri yapılmaktadır.
Fakat halen tam müsbet bir noktaya ve safhaya
girememiştir. Millî Cephe Hükümeti protokolünde
bulunması, bu yönde bazı çalışmaları gerektirmiş,
gayri resmî olarak mebuslar arasında seçilen bir
kurul bir taslak çalışması yapmış, halen yine tas-
lak üzerinde bir çalışma Talim - Terbiye Kurulu-
nda olduğunu haber almış bulunuyoruz. Çalışma
daha Meclis'e intikal etmemiştir. Akademi olmasını
ümitle ebkliyoruz. Bu konuda diğer İslâm Enstitü-

leri'nde bir çalışma yok. Yüksek İslâm Enstitüleri
talebeleri arasında var. Fakat resmî değil. Akademi
çalışmaları meyvasını vermeyince Enstitü talebeleri
1968'de boykot yapmışlar, kamuoyunu oluşturmak
için. Vaad yapılmış yetkili mercilerce. Fakat orta-
da bir şey yoktur. Biz bugün için talebelerimizin
boykot yapmasını mevcut şartlar dahilinde arzu et-
miyoruz.

ÇATI: Akademi olması Yüksek İslâm Ensti-
tülerine ne kazandırır?

ÜNÜ: Yüksek İslâm Enstitülerinin akademi
haline getirilmesi herşeyden önce enstitüleri Bakan-
lığa doğrudan doğruya bağlı olmaktan ve her dev-
rede çeşitli derslerin —kyefî olarak— konulup kal-
dırılmasının önlenmesini temin eder. Bunun yanın-
da kendi meselelerini halledecek akademi kurulu ve
İslâm Akademileri Kurulu gibi kurullar kuruluşuyla
derterine davalarına daha çabuk ve rasyonel im-
kânlar temin eder. Bunun yanında maddî şekilde,
öğretim üyeleri tatmin edileceği için daha değerli
hocaların enstitüye gelmesi temin edilir. Kendisine
mahsus döner sermayesi ve resmî yayınları bulu-
nur. Öğrencilere master ve doktora yapma gibi
imkânlar sağlar. Öğretmenleri de birkaç yıl içeri-
sinde ilmi kariyer sahibi kimselerden oluşur.

ÇATI: Yüksek İslâm Enstitülerine öğretim
üyeleri nasıl tayin edilmektedir?

ÜNÜ: Öğretmenler muhtelif şekillerde tayin
edilmektedir, enstitülerimize. Millî Eğitim Bakan-
lığı bir kısım öğretmenleri orta öğretimdeki başarı-
larına bakarak tayin eder. İkinci olarak 3 yıllık
asistanlıktan sonra öğretmen olanlar, Bakanlığın
açtığı öğretmenlik imtihanını kazanırlarsa ve öğ-
retmenlik tezi hazırlayanların tezleri kabul edilirse
Enstitü'ye öğretmen olarak tayin edilirler. Üçüncü
olarak da yönetici kadrosu ile tayin edilip, sonra
öğretmen olarak görev yapanlar vardır.

ÇATI: Yüksek İslâm Enstitüsü'nden yetişecek
bir talebe ile İslâmî İlimler Akademisi'nden yetiş-
cek bir talebe arasında belirleyici eğitim farklarını
izah eder misiniz?

ÜNÜ: Bugün Yüksek İslâm Enstitüsü mezun-
ları bir fakülteye asistan veya kendi enstitüleri de
dahil benzeri bir kurumda doktora ve master yap-
ma imkânı yoktur. Ne kadar kabiliyetli olursa ol-
sun enstitü mezunu olarak bu imkândan mahrum
olurlar. İkincisi müfredatın değiştirilmesi lâzım ge-
len bölümlerini de değiştirmeden okumaktadır.

Akademi olursa mezun olacak talebe hem
master ve doktora yapabilecek ve kendi sahasında
ilmi çalışma imkânı elde edebilecek ve hem de ben-
zeri kurumlarda bu tip çalışmayı yapabilecektir.
Ayrıca asrımızın diploma asrı olması tîr (ünvan)
ve diplomaya çok ehemmiyet verilmesi akademi
mezunu olacak öğrenciyi ihtisaslaşma yönünden de
ayrıca manevî açıdan tatmin edecektir.

ÇATI: Yüksek İslâm Enstitülerinin yüksek öğ-
retim ve eğitimimizdeki yeri nedir?

ÜNÜ: Yüksek İslâm Enstitüleri 15 - 16 yıl-
dır Türkiye'nin 1932 - 1949'a kadar gelen dinî
fetret devrinin açığı kapamak Türkiye'nin muhtaç
olduğu kaliteli din adamlarını yetiştirmek yolunda
epey merhale katetmiştir. Maddî ve manevî yönden
değerli din adamlarını aratmıyacak değerli ve ölçü-
de din adamı yetiştirmek gayesi olacaktır. İstanbul
Yüksek İslâm Enstitüsü 1900 mezun vermiştir.

Bu mezunlar müftü, vaiz, İmam - Hatip lise-
lerinde meslek dersleri öğretmenliği, diğer orta de-
receli okulların din ve ahlâk dersi öğretmeni olarak
muvaffakiyetle vazife görmektedirler. Cmiyetin din
adamı ihtiyacının büyük kısmını karşılayan mü-
esseseler durumundadır. Mezunları dinini öğrenmiş,
tarihini ve kültürünü bilen gerçek vatansever kim-
seler olarak memlekete hizmet etmektedirler.

ÇATI: Tşkür ederiz...

HİKÂYE

Kendimi ararken başkalarını, başkalarını ararken kendimi yitiriyorum. Büyük laf mı etmek lâzım illâki, bir şeyler söylemiş olmak için. yoo. Dürüst olmak her zaman doğru bir şey değil diyorlar, ne demekse bu, dürüstte inanmıyor medyumlar. Büyük laf bu, evet evet tam felsefeli bir laf bu. Evetle hayırın sınırında bir belki tepesi vardır, diğer adı te-reddüt. illâki büyük laf, küçüğü kurtarmaz efendim, sermayesi bedava.

Üniversiteden tanırım Onu, içinde kendisini aradığı kitabları şimdi bir çuvala doldurmuş da sırtında taşıyor. Bir çuval samanın içinde bir avuç yulaf olsa, bu bir tavuğun işine yarayabilir. Bir çuval kitabın içinde de bir avuç laf olsa, işe yarayan, bu da belki bizim işimize. Çok lafa, büyük lafa, kocaman lafa alışkınsınız ne de olsa. Laf. illâki laf. Tuhaf. Yulafın ilk iki harfini atınız, işte size laf.

...Tophane'nin kabadayıları tükenmiş belâh sokaklarından, Beyoğlu'nun bayağı caddelerine, oradan da Karaköy'ün kirli kadirimlerine geçerek, köp rüye doğru yürüyorum. Güneş İstanbul'un sisli ufuklarında kayboldu. Marmara'dan seyredenler, onu, kırmızı bir elma gibi görüyorlar. Güneşi hiç böyle görmemişim diyor bir taşralı, ne kadar güzel. Kartpostalcılar gurubun manzarsını çalarak para kazanıyorlar. Köprüde iki yönlü insan seli. Arabalar ve yayalar yanyana akıyorlar. Akşam güneşinin ardında kalan turuncular arasında, çok uzaklarda Fatih Camii'nin, az ötesinde Şehzadebaşı'nın minareleri, şahadet parmakları gibi dimdik duruyorlar. Beyazıt kulesinde yeşil ışık yanıyor, yarın yağmur yağacak. Yanlış değilse Kandilli'nin tahminleri. Ve Beyazıt Camii'nin minareleri, çıplak birer süngü gibi. Tam karşıda herkesin yanına yaklaşamayacağı mukaddes bir dağ gibi, Hira gibi, Tur gibi, bütün heybetiyle Süleymaniye, başlıbaşına bir ihtişam tablosu. Yeni Cami'de akşam ezanı. Nuruosmaniye ötelere si lüet. Vapurlar, denize düşmüş manda lar gibi böğürüyorlar. Ezan, mekanik homurtularla teknolojik gürültüler arasında, kendisine kapı açacak kulakları arıyor. Ufkun ötesinde Sultan Ahmed, berilerde Ayasofya, Rabbani Ahmet. Köprü sallanıyor. Silkeliyor ade ta üstündekileri. Ve Topkapı'da tarih, Nazım'ı Piyer Loti'ye sövdüren manzarayı seyrediyor

Ünümdeki kalabalığın içinde aşına bir sima, oo bizim Bedri bu, «Bedri.» Duymadı. «Bedrii.» Aah y'ne duymadı. Bu sefer «boo-zaaa» diye sekteli sekteli müşteri çağırın Arnavut gibi dört elif miktarı bağırdım, «Beedriiiii. Dadaaaaa.» Hele şükür duyabildi. Duydu ama, sesin nereden geldiğini, kendisini çağırının kim olduğunu bulamıyor. Cumbalı pencerelerden sarkan sepetler gibi bir sürü kafa içinde Bedri beni çağırıyor. Bedri'ye doğru yürüyorum. Kalabalığı çözmek kolay olmuyor. «Ooo pardon beyefendi.» «Önüme baksana kardeşim.» «Afedersiniz.» «Dägmesiin, dägmesin. Yağlı boya dägmesin.» «Hoop hop.» «Buradayım Bedri.» Balıklar aşağıda palavra kesiyorlar. «Beleş ağbicum beleş.» «Beykoz kuzuları bunlar, Beeykoooz.» «Kaça efendi kilosun?» «Buyur hanımteyze.» «Kaça kilosun oğlum, kilosun kaç?» «İsvatrit onbes, kefal otuzbeş, kalkan ellibeş.» «Ayol neresi beleş bunun?» «Çöplükten toplamıyoruz be abla.» «Bedri.» «Ooo.» «Vefasız adam insan İskanbul'a gelme bulmaz mı bi zi?» «Bulamadım be kardeşim. inan olsun bulamadım.» «Haklısın belki, dünya küçük İstanbul büyük. İnsan kendisini bile bulamıyor burada, bazan.» «Ee nasılsın?» «Brak nasılsın: şimdi. Herkesten kaçıyorum, bu nasıl sinla karşılaşmamak için. En iğneli, en işkenceli soru bu bence.» «Nedeğe gidiyorsun?» «Kadırgaya.» «Ee nasıl sını?» «Brak bu nasılsını be yahu.» «Niye?» diye güllüyor Bedri. Niyesi var mı, cevabı yalandır da ondan. İnsanlar en çok bu nasılsın sorusu karşısında yalan söylerler. Ee nasılsın, iyiyim valla. Dilimizin ucundan düşer, yüreği-

DİLENCİ

Mustafa ÖZDAMAR

run herkes iyiyim der. Aslında hiç kimse kullandığı bu kelimenin yanlış düşmüş bir jeton gibi, arananın dışında yanlış bir numara çevirdiğinin farkında bile değildir. Kelimeyi kullanırken, kelimenin hançeredeki tavrı, se sin tonajı, jestler, mimikler daima kop ye verirler. Adam farkında bile olmadan kendisine bile yalan söyler böyle ce, iyiyim valla. Kolay mı iyi olmak? Hiç kimse kötüyüm diyemez. İfade-i meram muktezayı hale mutabık ve muvafık olmayınca da bu hikâye, sonu gelmez bir nakarat halinde süreer gider, tenakuz, tenakuz, tenakuz.

Bedri ile birlikte yürümeye başlıyoruz. «Şu manzaraya bak, ne kadar güzel değil mi?» «Evet, işgale uğramış bir kenti andırıyor.» «Ne demek bu?» «Sen anladiysan bana söyle büyük laf.» Önümüzdeki tretuvarın üstünde, ihtiyaç sahibi olmadığı her halinden belli bir dilenci, «boş geçmeyin ağbiler, boş geçmeyin ağbiler. Başınızın gözünüzün sadakası..» deyip duruyor. Eskidi bu slogan eskidi. Kaldırım vergisi koysalar da bu iş de bitse bari. Aynı adamı bir çok defalar değişik mizanserler içinde gördüm. Karaköy'de dilenen, Kadırga'da kumar oynuyor. Dilencilik de meslek haline geldi. Pek yakında bir de dernek kurarlarsa hiç şaşmamalı. Amerikan yardımı kesildi diye go-home'çiler bile kıyamet koparıyorlar. Bolşevik balonu bunlar tabii, peşkes çekebilmek için kendi bloklarına ülkeyi.

İçim aşure kazanına döndü. «Niye kendisini dilenebiliyor mu? sustun Bedri?» «Şu ihtiyara bakıyorum.» «Ne ihtiyarı yahu?» «Aha baksa na dilencilerin ortasında, tuhaf bir hali var.» «İhtiyar değil o, kendisini ken disinde yitirmiş gariblerden biri.» «Tanıyor musun?» «Evet biraz.» «Üniversiteden mi?» «Hi hih.» «Ne biçim talebe bu böyle?» «Bakırköy esrafından.. ama şimdi epey düzeldi.» «Eskiden nasıldı ki?» «Müstehcendi.» «Dileniyor mu?» «Yo gördüğün gibi, hep aynı havayı yaşıyor.»

Rastgele bir yere oturmuş, bir şeyler mırıldandı duruyordu. Önünde ateş yanıyor. Bedri'nin gözleri bölerdi, «Kitapları yakıyor bu yahu.» Gerçekten de yanındaki bir çuvaldan bir takım kitaplar çıkıyor, önündeki ateş te yakıyor. Oradan gelip geçenler, onu da dilenci zannederek önüne para atıyorlardı. Paralara bakmıyordu. Birisi paraları topladı eline koydu. Parayı kalabalığın üstüne savurdu. Azımsadığını zannederek daha büyük para verenler oldu. İyice kızıştı. Kızdığı yüz hatlarından belli oluyordu. Denize doğru yürüdü. Sırtındaki çuval indirdi, içinde bir sürü kitap vardı. Kitapları denize boşalttı. Herkes şaşırmıştı. Çuvalı yere serdi, üstüne pat diye oturdu. Elleri kolları, kafası ve ayakları hep birlikte titriyordu. Sa ra nöbeti geçirmiş bir hasta tavrı için de kendisinden utanıyor, kızarmış, morarmış bakışlarla çevresini süzüyordu. Çevresindeki dilenciler halâ aynı sloganlarla önlere geçenlerin sabahet duygularını harekete geçirmeye çalışıyorlardı. Her zaman sayıkladığı bir lafı şarkı şeklinde mırıldanmaya başlamıştı. «Baanaaa beni. Baanaaa beni.» Çevresindeki kalabalık dağıldı. Oradan yeni gelipgeçenler önüne yine para atmaya başladılar. Paraları atanların suratına savuruyordu. Kurusuları küçümseyişini sanarak daha büyük paralar attılar. İvicene öfkelenmişti. Belki de bir çok geçiriyordu. Beklenmedik bir hızla ayağa fırladı. Etrafını saran yeni kalabalık, bir deli taarruzuna maruz kalmamak için geri çekildiler. Elini cebine soktu, bir avuç bozuk para çıkardı. Diğer cebinden de bir tomar kağıt para çıkararak, paraları hırsla kalabalığın üstüne savurdu. Herkes daha fazla şaşırıldı. Bedri olanlara mana veremiyor, tuhaf tuhaf bakıyordu. Ve delikanlı, bu gölü gözler ve ağlamaklı sözlerle:

«Bana beni veriniz,
Bana beni veriniz, beniiiiiii»

Geçen sayımızda bir yarışma açmıştık. «Mizahi hikâye ve karikatür yarışması.» Gösterdiğiniz alâkaya teşekkürler. Siz okuyucularımızdan ricamız: Karikatürlerin beyaz resim kâğıdına çini mürekkebi ile çizilmesi ve hikâyelerin daktilo ile yazılması. Kabiliyetli okuyucularımıza imkân hazırlamak için ayırdığımız mizah sayfasına da siz sahip çıkacaksınız. Bekliyoruz karikatürlerinizi, hikâyelerinizi, şiir ve makalelerinizi..

★

Sayın Rıza Zülfiyar (İST): İsterdik ki, makalenizin yayınlamadığımız bölümleri, yayınladığımız bitiş kısmı ile bir bütün teşkil etsin. Samimi sevgilerimizi sunarken yeni makalelerinizi bekliyoruz.

MÜCAHİD, Tanzimat'ın ilanından bu yana Müslüman Türk'ü kendi öz değerlerinden uzaklaştırma çabaları bugün son hadde gelmiştir. Bugüne kadar «Batılacağız» diyerek memleketi batırmaya çalışanlar artık bununla tatmin olmamışlar, Müslüman Türk milletini tarihten silme gayretine girişmişlerdir. Bunların çalışması ne işinin hakkını korumak, ne de talebenin meselelerini savunmaktır. Bunlar Rusya'ya usaklık edenlerdir, Amerika'ya ve Çin'e usaklık edenlerdir. Satılmışlardır.

Onlar Anadolu nedir, Anadolu insanı nedir, bilmezler. Sen bilirsin ANADOLU'NUN ne demek olduğunu. Çünkü sen Erzincan'da karda ayakbaksız dolaştın, çünkü sen Konya'da kışın tezek yakarak ısındın, çünkü sen Antalya'nın saçımda başı açık kazma vurdun kara toprağa. Acı soğanı katık ettin ekmeğine. Ve en önemlisi belki okuma yazma bilmeyen anandan Müslüman Türk'ün kültürünü aldı.

Mücahid, bu milletin meselelerini bilen ve deva olacak olan sensin. Hazır ol. Tahriklere kapılma. Uyanık ol. İman aksiyon gerçekleştir prensibince çalışmaya ve cihada hazır olmaya mecbursun.

Zafer Hak'ka inananlarıdır.

Sayın Ferhad Topal (İSPARTA): «Büyük Nesil» başlıklı şiiriniz:

de: Üs yaptık kendimize yiğit Anadolu'yu
Rızay-ı hak rahmettir, küfür dipsiz kuyu.

.....
Güçlü bir nesil bekliyoruz, ümid ile kâm
İşte! Şuurlu gençliğe bütün dünya hamile.

beğendiğimiz mısralar. Şiir havasına giriyorsunuz. Daha öz yazmaya çalışırsanız muvaffak olursunuz. Selâmlar.

Sayın İsmail Furkan (DİYARBAKIR): Karikatür yarışmasına gösterdiğiniz alâkaya teşekkürler. Yalnız yukarıda belirttiğimiz gibi, karikatürlerinizi temiz bir kâğıda intizamlı çiziniz. Değişik kalemler kullanmanıza gerek yok. Selâmlar.

Sayın Rıdvan Nurioglu (TRABZON): Gönderdiğiniz karikatürler çok acele çizilmiş gibi geldi. Esprileri alışılmış şeyler. Daha intizamlı ve esprisi size ait olan karikatürlerinizi bekleriz. Selâmlar.

MİLLÎ TÜRK TALEBE BİRLİĞİ
Eğitim Müclürlüğü

ÜNİVERSİTEYE
HAZIRLAMA

FEN
EĞİTİMİ

LİSE SON SINIFLAR İÇİN
CUMARTESİ-PAZAR ÖĞRENİMİ

GECE ve GÜNDÜZ ÖĞRENİMİ

M.T.T.B. Cağaloğlu-İst. tel: 26 69 24

ÇATI — Haber, Yorum, Aksiyon — Aylık Gazete

Sahibi: MTTB adına, Genel Başkan Rüstü ECEVİT, Yazı İşleri Md: Necati TUNCER. Teknik Sekreter: Aydın GÜDÜL, Mustafa ARIKAN. Fiyatı 150 kuruş. Abone: 12 sayı için 15 lira. Posta çeki 20092150. Gönderilen yazılar basılımsın veya basılımsın iade edilmez. Yazılardan yazarları mes'uldür. Yazılar kaynak gösterilmeden iltibas edilemez. İlanlar tarifeyle tabiidir. Her ayın ilk haftasında çıkar. Adres: Bâb-ı Âli Cad. 37 Cağaloğlu-İST. Dizgi - Baskı: ASYA Gazetecilik ve Ltd. Şirketi (FAZİLET) Matbaası.

Geçmişten günümüze

İmam-Hatip Okulları

Aydın Nusret İSİK

TÜRKİYE'de din eğitimi denince akla İmam - Hatip Okulları gelir. Resmî olarak diploma veren, mezunlarının devlet kademelerine alındığı din okulları sadece İmam - Hatip Okullarıdır. Bu yazımızda geçmişten günümüze bu okulların geçirdiği evreleri, maruz kaldığı yetim evlat muamelelerini ve günümüzde ki, uygulamayı gözler önüne sermekle iktifa edeceğiz:

1924 yılında eğitimin çeşitli vekâletlere bağlı olma durumunu ortadan kaldırmak için Tevhid-i Tedrisat Kanunu kabul edildi. Bu kanunla aslında Evkâf ve Şeriyye Vekâletine bağlı bulunan İmam - Hatip mektepleri, bütçe leri ve kadroları ile beraber Millî Eğitim Vekâletine bağlandılar.

Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile açılan İmam - Hatip Mektepleri mezunlarına istihdam garantisi vermediği, devlet memuru oldukları takdirde alacakları maaşın garanti edilmediği ve mezunları üniversiteye almamadıkları için rağbet görmemiş, kendi kendine kapanmıştır. (1930). Ancak bu rağbetsizliğin sebebi hiçbir zaman aranmamıştır.

DİKKAT çekici bir nokta; Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile Millî Savunma Vekâletinden alınarak Millî Eğitim Vekâletine bağlanan askerî okullar bir süre sonra tekrar görülen zaruret üzerine Millî Savunma Vekâletine bağlanacaktır.

1930'dan 1951 yılına kadar Türkiye'de din eğitimi bir fetret devri geçirmiştir. Her türlü din bilgisinden soyutlanarak verilen eğitim programları, genç adamdaki manâ ve vîdan duygusunu körletmeye çalışan bir fikir üzerine teksif edilmiştir.

10 Şubat 1948 tarihinde Başbakanın vaki daveti üzerine toplanan zamanın tek parti meclis gurubunun din eğitim konusunda aldığı kararı şöyle özetleyebiliriz. Bu karar 1930'dan beri devam eden fetret devrinin son bulduğu, din eğitimine yeshil ışık yakıldığı söylenebilir.

1 - İlkokullarda ders saatleri dışında dördüncü ve beşinci sınıflarda isteyenlere din dersleri okutulması, köy okullarının üçüncü sınıflarında da aynı şekilde hareket edilmesi.

2 - İmamlık, hatiplik gibi din hizmetlerini yapacak elemanlar yetiştirilmesi.

3 - Yüksek din bilgini müftü, valz yetiştirmek üzere bir İSLÂM İLÂHİYAT FAKÜLTESİ kurulması prensip olarak kabul edilmiştir.

Görülüyor ki uzun bir aradan sonra (18 yıl) lâik esasları benimsemiş bir furka, halktan gelen baskılara ve yeni oluşan muhalefete bigâne kalamıyarak dinî eğitime kısmen yönelmek mecburiyetini hissetmiştir.

1848 yılında, orta okul mezunu talebe alan, İmam ve Hatip yetiştirilen, on aylık İmam ve Hatip kursları açıldı. Basında büyük yankılara yol açan bu kurslar kifayetsiz idi. Bu şekilde devam etmedi. 13.10.1951 tarih ve 601 sayılı Müdürler Komisyonu kararı ile ilkökula dayalı, birinci devresi dört, ikinci devresi üç yıllık olan ve bir bütün teşkil eden yedi yıllık İmam - Hatip Okulları açıldı.

İmam - Hatip Okulları 1968 yılına kadar yurt sathında süratle inkişaf etmiş, sayıları ise yetmişbiri bulunmuştur. Bu gelişme karşısında halkın dine olan ihtiyacı ve çocuğunu dinî bilgi ile mücehhez olarak yetiştirme ihtiyacını çekemeyenler İmam - Hatip Okullarının önüne çeşitli engeller çekmek istemişlerdir. Hatta bu engeller mevcut okulların kapatılmasına kadar götürülmüştür.

7. Millî Eğitim Şûrasının da İmam - Hatip Okullarının orta kısımları için; «orta okul müfredatına dahil temel derslerle birlikte mesleğe hazırlayıcı mahiyetteki dersleri de ihtiva eden bir program uygulanır ve birinci devre sonunda orta okul diploması verilir» teklifi şûra tarafından kabul edilmemiş, İmam - Hatip Okulları için «Orta okula dayalı bir meslek okulu olur şeklinde karar alınmıştır.»

Halbuki 1962 yılında, 1212 sayılı Tebliğler dergisinde İmam - Hatip Okullarının ilkökula dayalı olduğu, Millî Eğitim Bakanlığı tarafından açıklanmış idi.

Yukardaki karar, N. Sami Banarlı'nın komisyona verdiği takrirle uygulanamamıştır.

8. Millî Eğitim Şûrasında ilk öğretimden yüksek öğretime geçişin plânlanması ve İmam - Hatip Okullarına paralel tek okul olan öğretmen Okullarından 1955 - 1968 döneminde çok büyük oranda artış kaydetmesi üzerinde durulmuştur.

BU artışın önüne geçmek gerekti. Bu artışla «çok düşündürücü bazı sorunlar ortaya çıkmak tadır» ibaresi söylenmiş, fakat «bazı sorunların» neler olduğu izhar edilmemiştir.

Ve 8. Millî Eğitim Şûrasının İmam - Hatip Okulları hakkında aldığı karar:

«... birinci devre orta öğretim programı bütün ikinci devre programlarının ortak gövdesidir. Ve bu programın uygulandığı okul tek tip orta okuldur.» Bu kararla İmam - Hatip Okullarının birinci devreleri Şûranın toplanmasından tam 1 yıl 19 gün sonra 1 Ağustos 1971 tarih ve 225 sayılı Talim Terbiye Kurulu kararı ile kapatılmıştır.

III. Beş yıllık Kalkınma Plânında İmam - Hatip Okullarından şöyle bahsedilmektedir:

İmam - Hatip Okullarında fazla kapasite yaratıldığından yenilerinin açılması yoluna gidilmeyecektir. Bu okullarda kapasite ve öğrenci sayısının artışının önüne geçmek için birinci devresi klasik ortaokul haline getirilecek, ikinci devreleri için gereken öğrenci temini imkânsız hale getirilmiştir.

AYRICA III. Beş Yıllık Plânda Konservatuarlar ve İmam - Hatip Okulları «özel durumları bulunan okullar» kategorisine dahildir. Millî Eğitim Bakanı Şinasi Orel Konservatuarların durumuna dokunmamış, çocuklarımızın müzik ve sanat kabiliyetlerini ortaya çıkarmak ve inkişamını sağlamak için konservatuarların ilk tahsile mebni durumu devam etmiş, bunun yanında kalkınma plânında aynı paralele gösterilen İmam - Hatip Okulları için bu itina esirgenmiş, hiçbir teşekkülün mütalâası alınmadan, birinci devreleri kapatılmıştır. Karar: «Hükümet programındaki İSLAH kelimesine ILGA manâsı verilerek İmam - Hatip Okullarının birinci devreleri ilga edilmiştir.»

Böylece 1924 - 1930 yılları din eğitimi fetret devri tekrar tecellî ediyor, 1971'de.

Nihayet bu durum uzun süre devam etmiyor; 1974 - 75 yılında İmam - Hatip Okullarının birinci devreleri yeniden açıldı. Aynı ders yılında 101 İmam - Hatip Okulunda tedrisat başladı.

Fakat İmam - Hatip Okulları bugün 7 yıllık lise hüviyetine kavuşmalarına ve pek çok ders görmelerine (eskiye oranla) rağmen ilk devrelerinin resmî bir statüsü yoktur.

KUR'AN'DAN AYETLER

Mehmet Akif Ersoy'un «Sırat-ı Müstakim ve Sebil-ürreşad mecmualarında nesretilen bu eseri; bir heyet tarafından tekrar aslı ile karşılaştırılarak hazırlanmıştır. Pek yakında «NAKİŞLAR YAYINEVİ» tarafından neşredilecektir.

İSTEME ADRESİ:
Babalı Cad. No. 14
Cağaloğlu/İST.

HİTABE

Yazan: NECİP FAZIL KISAKÜREK

Üstad Necip Fazıl Kısakürek'in Türkiye'nin muhtelif yerlerinde verdiği çeşitli konferans ve hitabelerinin en çok alaka görenleri bu kitapta toplanmıştır. Onbinlerce insan tarafından büyük bir alaka ile dinlenen bu konferans üstad kitap halinde neşretmiştir. Fiyatı 15 lira. Kitapçılara en az 6 adet alanlara % 30 tenzilatlı ve ödemeli gönderilir. Tek siparişler için pul gönderilmesi rica olunur.

ÇÖLE İNEN NUR

(ÇÖLE VE BÜTÜN ZAMANA VE MEKÂNÂ)

Yazan: NECİP FAZIL KISAKÜREK

Üstad Necip Fazıl Kısakürek'in baş ve gaye eserim dediği bu muhteşem kitap, beşeriyetin hakiki kurtarıcısı Hz. Muhammed (S.A.V.) Efendimizin hayatını en güzel bir şekilde akıcı bir üslupla anlatmaktadır. Şimdiye kadar birkaç baskı yapıp her baskısı kapışılarak satılan bu kitabın yeni baskısını yayınevimiz gayet itina bir şekilde yapmıştır.

Fiyatı: 30 lira. Kitapçılara ve en az 10 adet alanlara % 30 tenzilatlı ve ödemeli gönderilmektedir.

ÇİLE YAYINEVİ

Beyazsaray Kitapçılar Çarşısı No: 14

Tel. 22 99 94

BEYAZIT - İSTANBUL

Yıl: 1976

Evinizin bir
eksiği var:

FAZİLET
TAKVİMİ

★ İsteme adresi: Fazilet Neşriyat P.K. 175
İSTANBUL — TEL: 22 55 46